

نبوی معجزی

لیکوال:

مولوی عبدالهادی حماد

نبوي معجزي

ليکوال

مولوي عبدالهادي حماد

د چاپ حقوق په خپرندويه ټولنه اړه لري

د کتاب پېژندنه :

د کتاب نوم	❖
لیکوال	❖
خپرندوى	❖
کمپوز او دیزاین	❖
کمپوزر	❖
چاپکال	❖
چاپشمبر	❖
د خپرونولر	❖

❖ نبوي معجزي
❖ مولوي عبدالهادي حماد
❖ علامه رشاد خپرندويه ټولنه / کندھار
❖ علامه رشاد کمپيوټراداره / کندھار
❖ خپله لیکوال
❖ ۲۰۰۹ ش-۱۳۸۸
❖ ۱۰۰۰ توکه
❖ (۳۲)

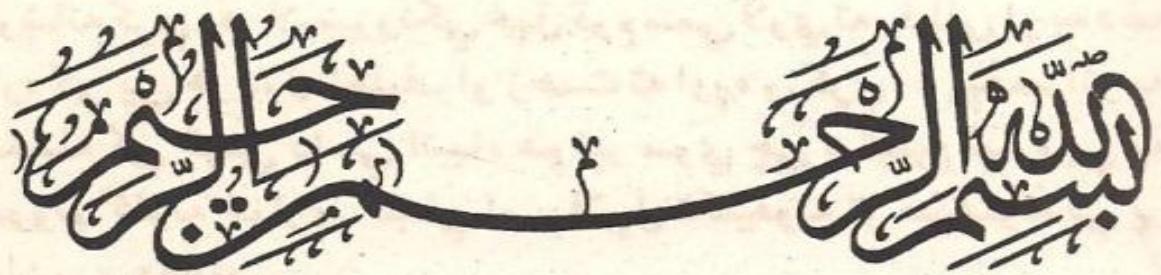
اړیکي

m_rohyal2006@hotmail.com
mrohyal@gmail.com

ګرځنده

۰۰۹۳(۰) ۷۰۰۳۲۶۰۱۱

د تعليم الاسلام رadio ويب پاني له خوا:
www.TaleemulIslam-Radio.com

د خپروونکي د يادبنت پر ئاي :

معجزه در سالت نخبنه ده

لوى خدائى د خپلو بندە گانو د لارښوونې لپاره په بېلاپلوا ختونو
کي لارښوونکي را استولي دي، چي د دغه لارښوونکو په واسطه يې
خپل حق دين خپور کري او د دوى په ذريعه يې د جهالت توري تياري
روښانه کري. هر لارښوونکي خپل قوم سمي لاري ته رابللى او په دغه
لاره کي يې هر دول تکليف او زحمت ته او به ورکري. د پیغمبرانو په
سلسله کي ځینې داسي انبیاء هم تېر سوي چي د تبلیغ لپاره يې په
سوونو ګلونه خوارى کېنلي او بېلاپل تکليفونه او مشقتوونه يې په
ځان وردي دي.

زموږ ستر پېشوا حضرت محمد مصطفى ﷺ د یوې ستري
معجزې تر خنگ چي د وروستي آسماني كتاب خخه عبارت ده، د خپل
امت د لارښوونې او رهنمایي کولو په موخه بېلاپلي معجزې بسکاره
کري، چي هره معجزه د هفوی پر رښتني رسالت دلالت کوي، د حضرت
محمد مصطفى ﷺ د معجزو بيانونه به د دغه دول رسالو تر زغم
اوښتي وي، خود نوي نسل د پوها وي او د اسلام پوهني او محمدی
رسالت سره د نوو ځوانانو د بلدتيا په موخه زموږ همکار او خوبه ژبي
ليکوال بناغلي مولوي عبدالهادي حمام د نبوی معجزو په نوم یوه
کوچنى خود محتوى په لحاظ یوه مغتنمه رساله ليکلې، علامه رشاد
خپرندويه تولنه د بناغلي حمام صاحب دغه رساله د تبرک او د نوي
نسل د خپل دين او رسول سره د ميني په موخه خپروي، خدائى دي وکي

چي له دغې لاري د خپل ځان او ولس لپاره د خدمت مصدر و ګرځو.
موږ بناغلي حماد صاحب ته د دغې رسالې د چاپ مبارکي
وايو او د دې تر څنګ دوعا کو و چې لوی خدائی ﷺ دی حماد صاحب
ته د او پده او آرام ژوند تر څنګ محمدي امت ته د نور خدمت توان
ورکړي.

په درښت
علامه رشاد خپرندويه تولنه
کندھار

فَهْرِسْتِ

٩	پیل.....	.١
١٢	معجزه خه ته وايي؟.....	.٢
١٤	د خينوانبياوو <small>عليهم السلام</small> معجزي.....	.٣
١٧	د معجزي مقصد.....	.٤
١٩	كرامت.....	.٥
١٩	سحراو جادو.....	.٦
٢١	د سحراو معجزي توپير.....	.٧
٢٣	د معجزي دولونه.....	.٨
٢٤	د حضرت محمد ﷺ معجزي.....	.٩
٢٧	قرآنکريم يوه خرگنده معجزه ٥٥.....	.١٠
٣٠	د سپورمى دوه خايىه كېدل.....	.١١
٣٣	د كافرانو په شوم هدف درسول الله ﷺ.....	.١٢
٣٧	د حضرت محمد ﷺ معجزه و چي.....	.١٣
٣٩	ابوجهل او ملگرو ته درسول الله ﷺ.....	.١٤
٤٤	و عتيبه ته درسول الله ﷺ بىرا.....	.١٥
٤٦	په اسلامي نړۍ کي د عمری همت اغېز.....	.١٦
٤٦	د حضرت عمر <small>رض</small> اسلام را اړل.....	.١٧
٥٠	دام خير په اړه درسول الله ﷺ دعا.....	.١٨
٥٤	دا بوهريره <small>رض</small> د مور په اړه د.....	.١٩
٥٥	دوچکالۍ خخه خلاصون.....	.٢٠

۵۶	له آسمان خخه د ملایکو را کنسته کېدل.....	۲۱
۵۸	د بدر په غزا کي باران اوږدل.....	۲۲
۵۹	نبوي معجزه وه چي خاورو کافران.....	۲۳
۶۰	د احزاب د غزا وړاندوينه.....	۲۴
۶۰	د احزاب په غزا کي د سپلي راتگ.....	۲۵
۶۴	د حنین په غزا کي د معجزي په مت.....	۲۶
۶۶	درسول الله ﷺ دوزني په شوم هدف.....	۲۷
۶۷	د معراج پېښه نبوي معجزه وه.....	۲۸
۷۲	درسول الله ﷺ د خیگر مبارک.....	۲۹
۷۳	د حديبي په ترون کي درسول الله ﷺ	۳۰
۷۳	دونواطاعت.....	۳۱
۷۴	د غرونوسلام.....	۳۲
۷۴	د لبرو خرما و د پرواى.....	۳۳
۷۶	د خوتنو په غذا په سوونو خلک ماره	۳۴
۷۷	د معجزي په مت د امپراتوريود	۳۵
۷۷	له د برو خخه رسول الله ﷺ ته د سلام	۳۶
۷۸	د خرماد و چي وني ژرا.....	۳۷
۷۹	د نبوي دریخ بنور بدل.....	۳۸
۷۹	ورسول الله ﷺ ته د اوښ سجده	۳۹
۸۲	الهي ساتنه.....	۴۰
۸۵	درسول الله ﷺ وړاندويني.....	۴۱
۸۶	د جګري په اړه پېشکويي	۴۲
۸۷	ترقيامت وړاندي شپر پېښي	۴۳
۸۸	مذهب به او، سے	۴۴
۸۸	مېرمن به د مېره سره تجارت کوي	۴۵

۸۹	سپک خلک به دقومی مشرانو په نامه	۴۶
۸۹	نبوي سنت به داريکو پر بنسته وي	۴۷
۹۰	د پسونو خرخونکي به دنگي ودانی	۴۸
۹۰	شراب او رشوت ته به خانگري نوم	۴۹
۹۱	يا جوج او ما جوج به راسي	۵۰
۹۳	يو سپبخلي انسان به بربادي ته د پاي	۵۱
۹۴	ددجال په نامه به يوه لويء فتنه خرگنده	۵۲
۱۰۰	ديوبسياري حيوان راتلل	۵۳
۱۰۲	پر درسته نړۍ د لوګي راتلل	۵۴
۱۰۳	لمر به له لوپديع خخه راوخېزى	۵۵
۱۰۴	مُحکه په وښویپري	۵۶
۱۰۴	په وروستي زمانه کي به حيوانان	۵۷
۱۰۵	په وروستي زمانه کي به اوږ رامنځته	۵۸
۱۰۹	آيامعجزي همدومره دي	۵۹
۱۱۱	د علامه رشاد خپرندويه تولني چاپ	۶۰

پیل

َحَمَدُهُ وَنَصَلِي وَسَلَّمُ عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَعَلَى آلِهِ وَاصْحَابِهِ حَمَاءَ
الَّذِينَ الْمَتَّيْنَ وَعَلَى كُلِّ مَنْ تَابَعَهُمْ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.
وَبَعْدَ!

د هغه خبتن تعالي په سپېخلي نامه، چي د تيارې شپې شخه د سپین سباون سپینې څلاوي برسپره کوي، هغه سباون چي لوی خبتن پکښي د ماتمونو او سوکاليو کوربه توب له ازله اينسي دئ. همدا سباون دئ چي له شپې سره سیالي کوي، ځيني زرونه پکښي خاندي، ځيني ناخني، خو ځيني بیا د ماتم پر تور تغدو مره بي حاله وي چي په پله نړۍ کي ګرئي. دا د شپو او ورخو یوازیني دنده نه ده، بلکي په همدي پراو کي دواړه راښکېل دي، منځنۍ تکي په دواړو کي بریښي. همدا شپه او ورڅ دی چي د هغه کهکشان څېره د عقیدې سترګو ته بنيي چي بیا تل خلاصون تري نسته، ربنتيني نېکمرغى او بدمرغى هم هلتهدی. کله شپه او کله ورڅ په لالهانده نړۍ کي انساني غرو تدد ربنتيني نېکمرغى د لاسته راولو جو ګه توب ورکوي. کله بیا فکر په دې نړۍ کي تم کړي هغه شېې ور په زره کوي کومي چي د ودانۍ او ورانۍ دی. انسان د خپل مریي په څېر کله هسکو غرونو ته خپژوي کله يې بیا د ژورو خاها نو په تل کي بي هوبنه غورخوي . هو کي! د ايوazi د خبتن تعالي ځلله دوه استازي دي. ده يې بول ده شمه ه استا:، انسان. فکر خپلې څېنېزې کټګوري ته راوېي بو

فنا به په دېره چابکي سره انساني فکر پخپلو موټو ووهی او روح به يې
له بدنه بېل کړي، تشن کالبوت به پاته سی.

د خښتن تعاليٰ گلورین رحمت دي پر ويار من بشروي، چې
ټوله بشريت يې په دې نړۍ کې دروهي (روحی) دوبخ او په راتلونکي
عالم کې يې د عملی دوزخ خخه وژغورل، نه یوازي چې نړيوال يې د
توری او تجربې په مېټ قانع کړه، بلکې انسان ته يې په فکري، روحی،
محیطي او داسي نورو ډګرونو کې ربستینی ډاډ ور په برخه کړ. د دې
ويار خخه تش هغه کسان بې برخې سول چې د زړونو پلازونه يې له رخې
او کينې خخه ډک کړي وو، ازادې يې نه درلوده، چې د ځان په اړه
پېکړه وکړي، بلکې ترفکري استعمار لاندي راغلي وو.

هوکي! همدا د خښتن تعاليٰ پر بشريت باندي د خپلي
لورونی له دریاب خخه د یو خوشاخکو اورول وو.

او س که د معاصرې نړۍ بشپړه بشپړتیا له آنده تېره کړو د شک
پرته دې پایلې ته رسیبو، چې د عقیدې ربستینولي د خلګو په منځو کې
د یوې معما بهه ځانته غوره کړیده، دا ځکه چې د ربستني عقیدې
څښتنان لاس تر زني ناست دي په هره ځانګه کې چې مادي شته تو
ستړګو کړي د مین په څپروردانګي، مقابل لوری مو په دې تو انډلى
دئ، چې زموږ په علم، ګلتور، دود، ازادې او داسي نورو کې په دلاوره
زړه لاس و هند وکړي. په ورته ډول د دې جو ګه سوی دئ چې پر فکرونو
مو داسي توره پرده وغوروي، چې حق راته باطل او باطل راته حق
ښکاره کړي د ساري په ډول که د علم ځانګه را واخلو پخپله خوبنې مو
علم و مذهبې او عصري ته ويسلی دئ، حال دا چې پوهه دوې برخې او
ټولنه مذهبې او عصري پوهان نه سی قبلو لای بلکې ساینسې پوهه د

مذهبي پوهی خخه زپزی او ساینسی پوهه مو د مذهب ثبوت کوي. لنده
د اچي هر خومره چي پر و بغيزو بيا به هم لب وي خو داچي که د ربنتيني
عقيدې خبنتنان لاس ترزني نه کښيني او د خپلي لاري مله له لاسه ورنه
کري نو په کار ده، چي د عقیدوي دفاع په هره زاویده کي د وس تر بریده
کار و کري، بلکي په کار ده چي د دفاع تر کربنو يې تپه معارضوي بهه
ورکري.

د دفاع لپاره ډيري لاري سته خوارونده يې يوه خانگه دا هم
کېداي سی، چي خلګو ته هغه نبوی ثبوتونه تر نظر تپه سی کوم چي
حضرت محمد ﷺ پخپله زمانه کي خلک په قانع کري دي، چي يوه
برخه يې د معجزو خخه عبارت ده چي يو په بل پسپه به يې تر بحث
لاندي ونيسو :

معجزه خه ته وايي؟

معجزه هغه کرني ته ويل کېري، چې د پيغمبرى د دعوه کوونکي
له لوري خخه د عادت خلاف کار خرگند سی او د هغه کرني کول نور
خلگ عاجز کري تر خو خلگ و پوهېري، چې نوموري کرنه دا الله ﷺ د
نبي پرته بل خوک نه سی تر سره کولاي، الله ﷺ و دېرو انبیاوو ته
معجزي ورکري دي، حکم الله ﷺ فرمایي:

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا إِلَيْنَا بِالْبَيِّنَاتِ^(۱)

ژياره : بېشکە موږ رسولان (نبيان ، استازى) د بنكاره نبو
(معجزو) سره لېپلي دي.

لكه چي ومو ويل: معجزه د عادت خلاف يوه کرنده، د عادت
خلاف کرني دوه دوله کېداي سی، يوهدا چې داسي کرنه ترسره سی چې
په مشاهدت يې خوک نه سی بسودلاي خو امكان يې وي، دوهمه دا چې
داسي کرنه ترسره سی چې په مشاهدت هم بسودل کېداي سی خو تريوه
بريده گران کار وي، د مثال په دول ويلاي سو: که ستاسو په کوشه کي
يوه وچه ونه ولاره وي د خو كالو په بهير کي يې پاني نه وي کري. يو
موثق کس (باوري خوک)، چې خبره يې د باور وړوي تاسو ته ووايي
چې د کوشې وني شنې پاني پيدا کري دي. خرگنده ده چې تاسو به

^(۱) سورة الحديد، الآية - ۲۵. وسميت معجزة لأن البشر يعجزون عن الأتيان بمثلها،
تفسیر قرطبي ج: ۱ ص: ۶۹.

تعجب وکړئ او دا به ډېر ګران کار درته بسکاره سی او که تاسو ته همه ګه کس ووایی چې د کوشې وچې وني نن د یو چا سره خبری کولې.
تاسو به دا خبره د شک پرته درواغ و بولع. د نوموري کس لو مرۍ وینا د یو ګران، ممکن او مشاهدوی کار لپاره مثال سو او دوهمه وینا یې د یو په ممکنی غیر مشاهدوی کرنې لپاره مثال سو، خو پاته دی نه وي چې مشاهدوی او غیر مشاهدوی مو په دې اعتبار وره وویل، چې د فطرتی توان پرته یې خوک په مشاهدت نه سی بسودلاي.

په پورته مثال کي مو د عادت خلاف کړنه و پېژندل په همدې ډول اللہ ﷺ خپل استازې د داسي پېښو جو ګه کړي، چې بېخې عقلی شوتیا خخه د باندي وي یا په بل عبارت خلک چې یې په ستر ګونه ووینې په ډېر چابکې به د درواغو پرېکړه پرې وکړي. پاته دی نه وي چې دغسي کړنې یوازي د کوم خاص پیغمبر خخه نه دی خرگندې سوي، بلکې د زیات شمېر انبیاوو خخه خرگندې سوي دي، د مثال په ډول:

د ڄینو انبیاوو عَلَيْهِمُ التَّنَاهُ معجزی

الله ڄلاله و موسى ﷺ ته د مار معجزه ورکړي وه، کله چې به یې
خپله لکره وغور حوله د هغې لکري خخه به لوی اپي مار جور سوا او و
همدي معجزي ته د فرعون تول ساحران عاجزه سول او پدي پوه سول
چې دا سحر نه دئ بلکي معجزه ده، لکه چې الله ڄلاله فرمایي:

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعَبَانٌ مُّبِينٌ ٦٧ ^(۱)

ثیاره: نولکړه یې وغور حوله بیان اڅاپه لوی بسکاره مارتري جور سو.
همدا دول الله ڄلاله و عيسیٰ ﷺ ته د مرو د ژوندي کېدو معجزه
ورکړي وه، لکه چې الله ڄلاله فرمایي:
أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِعَايَةً مِّنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِّنْ أَلْطَيْنِ
كَهْيَعَةً أَلْطَيْرَ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ ^(۲).

ثیاره: زه و تاسو ته یوه معجزه ستاسو د (پالونکي) له لوري
راورم، زه و تاسو ته مرغه په څېر یوشی جوروم بیاپکښي پو کوم نو د
الله ڄلاله په امر به (ژوندي) مرغه سی.

الله ڄلاله و ابراهيم ﷺ ته اور یخ ور گرحاوه، کله چې نمرود د ده
لپاره د پر زیات زورور اور تیار کړي و. لکه چې الله ڄلاله فرمایي:

(۱) سورۃ الاعراف الایة (۱۰۷).

(۲) سورۃ آل عمران الایة (۴۹).

فُلَّا يَنْتَرُ كُوفِيْ بَرْدَا وَسَلَّمَا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ^(۱)

ژباره : موب ورته وویل : ای اوره ! پرا براہیم ﷺ باندی یخ او جنت سه .

په همدي ډول کله چي د صالح ﷺ قوم له ده خخه د معجزي غوبښته وکړه صالح ﷺ د الله ﷺ په امر سره د غره خخه اوښه را وايستل لکه چي الله ﷺ فرمایي :

وَإِلَىٰ ثُمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًاٌ قَالَ يَنْقُومُ أَعْبُدُوا آلَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٌ غَيْرُهٌُ قَدْ جَاءَتُكُمْ بَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ آلَّهِ لَكُمْ^(۲)

ژباره : و شموديانو ته مو د دوي ورور صالح ﷺ په پيغمبرې وروليپزى ده ورته وویل ای قومه ! د الله ﷺ عبادت وکړئ ستاسو لپاره د الله ﷺ پرته بل خدای نسته ستاسو ته ستاسو د (پالونکي) له لوري خخه معجزه راغله دغه ستاسو لپاره د الله ﷺ اوښده .

و داود ﷺ ته الله ﷺ اوسينه په لاس کي داسي نرمد کړي وه لکه موم حکه الله ﷺ فرمایي : وَأَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ

ژباره : موب و داود ﷺ ته اوسينه نرمد کړي وه .

و سليمان ﷺ ته الله ﷺ بادونه او پرانان تابع ګرځولي وه، حکه الله ﷺ فرمایي :

وَلِسُلَيْمَمَنَ الْرِّيحَ غُدُوْهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسْلَنَا لَهُ عَيْنَ

^(۱) سورۃ الانبیاء الایة (۶۹).

^(۲) سورۃ الاعراف، الایه (۷۳)

﴿١٦﴾

آلِقَطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ۔^(۱)

ژباره : و سليمان ﷺ ته بادونه تابع وه، سهار يې د يوې مياشتی، مابنام يې د يوې مياشتی مزل کاوه او د قطر چينه مو ورته بهپولې وه او ھینو له پېرانانو خخه د ده په مخ کي د الله ﷺ په امر کار کاوه.

همدا دول الله ﷺ و نورو پیغمبرانو ته هم معجزي ورکري وي، لکه د حضرت محمد ﷺ معجزي چي وروسته به مفصل دول راسي او داسي نور.

په هر صورت دا ټولي داسي کړني دي چي د انساني توان خخه دباندي دي.

د يادوني ورده، چي پورته مو د لپاشاري په کولو سره خرگنده کړه چي معجزه د عجز خخه اخيستل سوي ده، عجز د عربي ژبي خخه په ناتوانی ژبارل کېږي او دلته مو خه ځني د انسانانو ناتوانه کول دي دا چي د دي ناتوانی خخه مو خه شهد؟ په جواب کي ويلاي سو :

د معجزې مقصد

خرگنده ده چې معجزه یو منطقی دلیل نه دئ لکه چې په بنکاره موضوعاتو کي چې استعمالیېږي، د مثال په دول خوک ستاسو خخه و پونستي چې کعبه ولی کعبه بولی؟ تاسو په جواب کي ورته وواياست: کعبې ته له دې امله کعبه وايي چې پر مکعب شکل باندي جوره ده او مکعب شکل د هندسي فن له آنده هغه شکل ته ويل کېږي، چې خلور ګوتیزه او متساوي الاضلاع وي دا چې کعبه هم په دې بنه جوره ده حکه ورته کعبه وايي.

دا یو منطقی دلیل سو، خو معجزه له داسي دلیل خخه پېله ده، بلکي معجزه د یو کس د رسالت پر رښتینولی باندي دلیل دئ البته یو مشاهدوی دلیل دئ او د دې دلیل لامل دا دئ چې عقیده طبعاً له غیبو او پتو شیانو سره اړه لري د هر دین پلتهنه چې وکړئ د هغه دین پیروان خامخا داسي عقیدې لري او د داسي شیانو پر راتلو باندي په اور لري، چې په ستر ګو نه لپدل کېږي، لکه مسلمانان چې د جنت، دوزخ او داسي نورو شیانو د راتګ عقیدې لري دا توله په دې معنی دی چې یو داسي واکمن سته چې غیب شیان پالی او د شتو تر بریده یې رسوي نو کوم خوک چې داسي کرنه تر سره کړي چې د انساني توان له دائرې د باندي وي یقيني خبره ده چې د داسي چا تراو به د هغه واکمن سره وي چې د عقیدوي او غيببي شیانو خښتن دئ او دغه کس پخپل رسالت کي رښتین دئ.

بله خبره دا ده چي د نپئه د اديانو متخصصين وايي: د ټولو عقیدو څښتنان په دې آند دي، چي ربنتيني مذهب یو دئ هغه واکمن یو یا سره هم نظره او ګلک تړاو لرونکي دي چي د غيبو شيانو واک یې په توان کي دئ نور ټوله دينونه باطل دي، خو په دې ځای کي لاره پېچل سوي په، چي ربنتيني دين له باطلو دينونو څخه خنګه توپيرسي هر چا د خپل وس سره سمي هشي کري دي چي پېچل فکر ربنتيني دين انتخاب کري. له نېکه مرغه موږ مسلمانان ټوله په دې عقیده یو، چي ربنتيني دين اسلام دئ يا تر اسلام وړاندی هغه دينونه دي کوم چي قرآن بسودلي دي ځکه چي مشاهدوی دليل لري هغه دليل چي د څښتن تعالى ﷺ پرته یې له چا سره توان نسته، بلکي هره معجزه و بشريت ته یو خبر دئ چي تاسو که اسلام دين حق نه بولئ نو ستاسو لاره خلاصه ده تاسو هم داسي کرنه تر سره کري، تر او سه هیڅوک پدې نه دئ بريالي سوي چي د معجزي په څېر دليل وړاندی کري لکه وروسته چي به راسي. البته ځيني شيان سته چي په بنکاره د معجزي سره ورته والي لري لکه په روا شيانو کي کرامت او په ناروا شيانو کي سحر، خو په حقیقت کي هريود معجزي سره زیات توپير لري چي یو په بل پسې به یې تربح ثلاندي ونيسو:

کرامت

دولي الله (د الله ﷺ دوست) و هغه کرنې ته کرامت ويل کېږي، چې د عادت خلاف وي، البته د ده بې ارادې تر سره سې او هم دا يې د معجزې سره توپیر دئ چې معجزه د نبې په اراده او د خلکو په غونښته سره تر سره کېږي او کرامت دولي پله ارادې تر سره کېږي.

سحر او جادو

سحد شرعی اصطلاح له منخي په هغه شي پوري خاص کړل سوي دئ چې سبب يې خرگندنه وي او د حقیقت پر خلاف یوازي یوه ذهنی لومه وي^(۱). دلا روښاتتیا په موخه ويلاي سو، چې سحری کرنه د سحر کونکي له خوا د خلکو د ستړګو غلطول دي په حقیقت کي هیڅ شتون نه لري د ساري په ډول په ځینو ځایونو کي ليدل کېږي یو خوک جماد (وج) شي په نبات (شنه) شي اروي لکه : چې د یوه لرکي خخه لوند نیالکي جور کري. داسي کرنه د شريعه له منخي جرم دئ، الهي کوم پیغام پکښې نسته بلکي د یوه کسب په مت هر خوک دغه کرنه تر سره کولاي او زموږ د سپېڅلي اسلام له پلوه د سحر کوونکي لپاره د سختو عذابو ژمني

^(۱) السحر فی عرف الشرع مختص لکل امر یخفی سببہ ویتخیل علی غیر حقیقتہ۔ تفسیر کبیر ج ۱: ص ۴۳۔

سوی دی او د کبیره (لویو) گناهونو په ډله کي شمپرل سوی دئ، عقیده
ورته ساتل کفر بلل سوی ده بل لا دا چي سحر کوونکي ته پر اسلام
پاتېدل ناشوني دي حکه الله ﷺ فرمایي:

وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانٌ وَلَكِنَّ الْشَّيْطَنَ يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ...^(۱).

زیاره: سلیمان ﷺ کفر نه دئ کړی مګر شیطانا نو کفوړ کړ خلکو
ته یې سحر و رښودی.

د پورتني آیات خخه په خرگند ډول معلوم پېږي، چي الله ﷺ د
سحر خخه په کفر تعبير کړی دئ.

د دې ناوره عمل په اړه بجاله ﷺ د رسول الله ﷺ خخه روایت
کوي: د سحر کونکي سزا داده چي سریپ په توره ووهل سی^(۲).

حضرت بجاله ﷺ فرمایي: موږ ته د حضرت عمر ﷺ تر مریني
يو کال وړاندی د عمر ﷺ له خوايو لیک راغلی په لیک کي حضرت
عمر ﷺ لیکلی وه: هر سحر کوونکي نارینه او بنجهه و وزنه^(۳).

د حضرت ابو موسى اشعري ﷺ خخه روایت دئ، چي رسول
الله ﷺ فرمایلي دي: درې کسان الله ﷺ جنت ته نه پر پېږدي: لوړۍ -
شراب خښونکي. دوهم: د وصیلې پر پکوونکي او دریم: د سحر
تصدیق کوونکي^(۴).

(۱) سورۃ البقرۃ الآیة (۱۰۲)

(۲) رواه الترمذی، وقال الصحيح انه من قول جندب آه. زواجر.

(۳) رواه البخاری

(۴) رواه الامام احمد فی مسنده، وابن حبان فی صحيحه وابویعلی والحاکم وصحیحه،
وقال المنذری فی الترهیب من شرب الخمر.

د سحر او معجزي توپير

سحر يو ناروا کار دئ او معجزه د يوه سپېخلي کس خخه د يوه سپېخلي کار د خرگندولو خخه عبارت ده که خه هم د معجزي او سحر تر منع توپير د پورتنيو خبرو په نظر کي نیولو سره ډېر خرگند دئ خو بیا هم د لا سپیناوی په موخه يې حیني توپيرونه تر بحث لاندي نيسو، چي د لاندنيو توپيرونو خخه عبارت دي:

۱. معجزه د هغه چا له لاسه خرگندېږي، چي د نبوت دعوه کوونکي او ربنتيني او تاکلى انسان وي او سحر د هر چا له لاسه منځته راتلای سی.

۲. سحر پرته له دې چي د کتونکو لپاره لند مهالی غولونکي دئ په حقیقت کي هیڅ نسته او معجزه يو حقیقي شی ده، چي په حقیقت کي هم شتون لري لکه د صالح ﷺ او بنه چي تريوه وخته پوري يې و مسلمانانو ته د خوراک لپاره شیدې ورکولي^(۱).

۳. سحر چا ته کوم تاوان نه سی رسولاي او د معجزي په مت د الله ﷺ په امر سره خلګ په یقيني ډول هلاکېداي سی، لکه چي الله ﷺ يې په قرآنکريم کي يادونه کړي ده^(۲).

۴. معجزه تل پر سحر باندي برلاشي وي او سحر د معجزي په

^(۱) طبری - التفسیر ۲۴ / ۴۵۸.

^(۲) مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءَ وَزَوْجِهِ۝ وَمَا هُم بِضَارِّينَ بِهِ۝ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ۝

سورة بقرة، الاية (۱۰۲).

وراندي تيپ راخي لکه د موسى ﷺ په کيسه چي کله
 موسى ﷺ لکره وغورخوله د ساحرانو ټوله سحر يې په
 وراندي مات سوا او ساحران پوه سول، چي د موسى ﷺ کرنه
 سحر نه بلکي يوه معجزه ده، ٿڪه زموږ يو داسي توانا سحر
 يې په وراندي مات سوا، چي موږ يې له ڏپره وخته تابيه
 نيولى وه^(۱).

د پورتنيو توپيرونو ترڅنگ سحر له معجزي سره نور توپيروننه هم
 لري چي سالم فطره يې له ورايه پېژندلای سی.

^(۱) وَجَاءَ السَّحْرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّا لَأَجْرَاءُ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْفَلِيلُونَ ﴿١﴾ قَالَ
 نَعَمْ وَإِنْكُمْ لَمِنَ الْمُقْرَبِينَ ﴿٢﴾ قَالُوا يَمْوَسِيٌّ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ
 الْمُلْقِيْنَ ﴿٣﴾ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا عَيْنَ النَّاسِ وَأَسْرَهُوْهُمْ وَجَاءُوا
 بِسَحْرٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ * وَأَوْحَيْنَا إِلَيْ مُوسَى أَنَّ الْقِعْدَةَ فِيْذَا هَيَ تَلْقَفُ مَا
 يَأْفِكُونَ ﴿٥﴾ فَوَقَعَ الْحُقُوقَ وَبَطَّلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦﴾ فَغَلِبُوا هُنَالِكَ وَأَنْقَلُوا
 صَغِيرِينَ ﴿٧﴾ وَأَلْقَى السَّحْرَةُ سَجِيدِينَ ﴿٨﴾ سورة الاعراف ۱۱۳ - ۱۲۰ آيتونه.

د معجزې ډولونه

خرنگه چي معجزه یوه داسي کرنه ده، چي تر انساني توان او ساينسي ورتيا دباندي ده خو پخپل ځان کي خلور ډولونه لري چي د لاندنيو ډولو څخه عبارت دي:

لومړۍ : د معجزې کرنه د عادت خلاف وي هیڅ یوه برخه یې د عادت سره سمون نه خوري لکه د لکړي څخه د مار جوړېدل ، د سپورږمي دوه ټایه کېدل، د اسمان څخه رالوېدل او داسي نور.

دوهم : معجزه یوه داسي کرنه وي، چي د عادت خلاف خونه وي مګر په تاکلي او مخصوص وخت کي یې راتلل د عادت خلاف وي لکه د طوفان راتلل، زلزلې کېدل او داسي نور.

دریم : معجزه یوه داسي کرنه وي، چي د عادت خلاف نه وي او نه یې په تاکلي وخت کي راتګ د عادت خلاف وي خود څرګندېدو لاره یې د عادت خلاف وي لکه د پیغمبرانو په دعا د باران او رېدل، د ناروغ جوړېدل او داسي نور.

خلورم : معجزه یوه داسي کرنه وي، چي د عادت خلاف نه وي او نه یې د څرګندېدو لاره د عادت خلاف وي مګر د دغه کرنې په راتګ وړاندي پوهه یې د عادت خلاف وي لکه د نبې سیدنا وړاندوينه.

د حضرت محمد ﷺ معجزي

لکه مخکي چي مو وویل الله ﷺ په هره زمانه کي خپلو پیغمبرانو ته داسي معجزي ورکري دي، چي د الهي دين نه منونکي به تري عاجزه وه لکه چي د حضرت موسى ﷺ په زمانه کي چي سحر او جادوگري دېره مخ په وراندي وه د هغې زمانې د خلگو په آند درنښت وړ انسان هغه خوک و، چي د سحر په ناروا لاره کي به يې دېره برلاسی درلوده الله ﷺ و موسى ﷺ ته داسي معجزه ورکره، چي د دوى ټول سحر او جادو يې په وراندي مات و. د حضرت عيسى ﷺ په زمانه کي طب پوهنه دېره مخ په وراندي وه تر داسي بريده چي د هغې زمانې خلگو د هري ناروغۍ لپاره درمل پیدا کري وه یوازي يې د مورزاده رانده، مردي ژوندي کېدل او پس ناروغۍ درملنه نه سوای کولاي الله ﷺ و عيسى ﷺ ته د دغه درو واړو درملنه د معجزي په بنه ورکره، چي ټوله نه منونکي يې په وراندي ناتوانه سول.

تر ټولو په وروستي زمانه کي الله ﷺ حضرت محمد ﷺ په پیغمبری ولپېږي په دغه زمانه کي ګوم درس ځای نه و، يعني نه داسي مدرسه او نه مكتب و چي په مت يې خلگو علوم او فنون زده کري واي او د دغه ځای شخه دی خلگو ته علمي، ادبی او هنري افکار رسپدلي واي. یوازي د شعر خطابي او بيانې فن و، چي په خلگو کي يې طبعاً دود موندلۍ او خلگو زياته پاملننه هم ورته کوله که شه هم زيات خطيبان او شاعران يې د ليک او لوست شخه هم بي برخي وه، خود

زيات تمرین په مټ يې لور، لور مقامونه ګټلي وو آن تر دې چې د هغې زمانې شعرونه تراوسه پوري د عربي ادب یوه برخه ده. د دوى د اشعارو د ودي یو لامل دا هم کېدای سی، چې مرکزی عربستان د تجارت مرکزو، د زياتو سيمو خخه خلک ورته راتلل په ځانګړي ډول د حج د اداء کولو په وخت کي به تجارتی کاروانونو د مکې و لوري ته مخه کړه، زيات خلک به سره یو ځای کېدل په همدي وجهه مکه د ادبې مشاعرو مرکز هم بلل کېده، د هري سيمی خلکو زيار ايستې چني یو شعر راوري او د خلگو د مجموعې په وړاندې يې ووايې او ځان ته د څيل شعر معیار معلوم کړي. د دې سره به ځینو خلکو خپلې بوللي (قصیدې) د مکې په خونه کي ځرولي چې بنه پېلګه يې د اسلام د څرګندتیا پر مهال د هغه قصیدو خخه عبارت ده، چې په مکه کي ځپېدلې اوه قصیدې وي چې د معلقات سبعه په نامه یاد پېدلې.

د دوى په اند شعر او شاعري وياري، دوى به د څيلو شاعرانو زيات درنښت کاوه او د څيل قوم د برتری لپاره به يې د څيلو شاعرانو نومونه یادول او د شاعرانو لرل به يې د څيل قوم د عزت په موخه سند ګرځاوه. مګر د څيلو کوچنيانو بسوونې او روزني ته يې هیڅ پاملننه نه کوله، همدا لامل و چې د مکې او حجاز د سيمو زيات خلک په ليک او لوستنه پوهېدل.

د یادونې وړ ده، چې په هغه وخت کي درې علوم و عربو ته په میراثي ډول پاته ول لوړۍ دا چې دوى به د ستورو پېژندنه کول او په مټ به يې ځان ته د باران د اورېدلو وخت معلوماوه، دوهم دا چې پل زني به يې زده کول او دوى په دې کار کي زيات مهارت هم درلودی، دریم دا چې د نسبونو زده کړه به يې کول او په دې لاره کي يې هم زيياتي

هخي کولي او د دي فن په يادولو کي يې هيچ دول زيار نه سپماوه^(۱).
 په همدغه وخت کي خبتن تعالیٰ حَمْدُ اللَّهِ حَمْدُه حضرت محمد ﷺ د
 بشريت خپل استازی ولېږي داسي استازی و، چي په بشريت کي تر
 تولو غوره انسان و تر داسي بریده چي په غوره والي کي يې ساري نه
 لري، د ده په راتگ سره تر تولو وراندي د ده خپل قوم د مخالفت سخت
 عکس العمل ونسودي، الله حَمْدُ اللَّهِ د ده د ربستانولی په موخه زيatic
 معجزي وركړي، چي حَمْنَى يې د ده تر زمانې پوري خاص وي او يوه
 خرګنده معجزه يې تراوسه پوري لا سته او تر قيامته پوري به هم وي
 چي د قرآنی معجزي خخه عبارت ده، دا يوه لویه او خرګنده معجزه ده
 چي تفصيل يې په لاندي دول دئ:

(۱) ولَكِنَ الْقَدْفَ بِالنَّحْوِمِ قَدْ كَانَ قَدِيمًا، وَذَلِكَ مَوْجُودٌ فِي أَشْعَارِ الْقُدَمَاءِ مِنَ الْجَاهِلِيَّةِ ...
 الروض لانف ج: ۱ ص: ۳۵۴ فصل في الكهانة، انساب الاشراف ج: ۳ ص: ۱۹۸،
 عشائر العراق ج: ۱ ص: ۳۷، احوال القبائل، سبل الهدى والرشاد، ج: ۱ ص: ۱۳۵،
 الروض الانف، ج: ۱ ص: ۱۷۴.

قرآن کریم

یوه خرگنده معجزه ۵۵

خرگنده ده، چي رسول الله ﷺ د ماشوتوب خخه کومه زده کره نه
 وه کريپ او نه په قريشو کي د ليك او لوست زده کره دود وه لکه مخکي
 چي مو اشاره ورته وکره، نه د مکي قريشو د رسول الله ﷺ خخه شعر
 يا ادبی توقي او ريدلي وي. خه وخت چي نوموري په رسالت سره
 ووياول سونو قريشو ته يپ د الله ﷺ سپيخلی کلام قرانکريم و اوروی،
 داسي کلام چي د ادبی قانون له مخي هيشخ د ول نيمگرتيا نه پکبني تر
 سترگو کپده بلکي هيچا د داسي کلام په خپر ادبی وينا نه سوای کولاي
 په پايله کي تول خلک ورته عاجزه سول، هر خومره چي يې لاس او پبني
 بنورول هخوي يې هيشخ گته نه کول پرته له دې چي و دې کلام ته دناتوانی
 سرونہ تييت کري نه يوازي چي د توله قرآن په خپر دوی يوه مفصله وينا
 نه سوای کولاي بلکي د قرانکريم د يوه کوچني سورت په خپري يې هم يوه
 وينا نه سوای کولاي. سربپره پر دې که د توله بشرىت اديبان سره
 يوحای سی بیا هم د دې جو گه نه دی، چي خوک دی پکبني يوسورت
 جور کري، حکه الله ﷺ د دغی خبری د ثبوت او سپيناوي په موخه تولو
 انسانانو ته خبر ورکري دئ او فرمایلي يې دی:

وَإِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَرَلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأَتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِثْلِهِ

وَأَذْعُوا شُهَدَاءَكُم مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ^(۱)

ژیاره: که چیری تاسی په شک کی یاست د هغه (قرآن) خخه چې موب پر خپل بندې باندې نازل کړی دئ نو راوري یو سوره د دې قران په خپر او هغه خپل مرستیلان د الله ﷺ پرته و بولی (وتنگوئ) که ربنتیا ويونکي یاست.

الله ﷺ شاو خوا خوار لس سوه کاله و راندي تولو انسانانو ته خبر ور کړی دئ او ويلی یې دی: که تاسو شک لرئ چې قرآن د الله ﷺ کلام نه دئ او وا یاست چې دا کتاب رسول الله ﷺ د ځانه جور کړی دئ، نو رسول الله ﷺ خو یو انسان و تاسو هم انسانان یاست و نيسئ تاسو هم دا کار و کړئ. ترا او سه پوري هيڅوک نه دئ تو انېدلی چې د دې قران په خپر یو کوچنی سوره جور کړي.

په بل ځای کي الله ﷺ فرمایي: یوازي انسان نه بلکي که پیرانان هم ورسره په مرسته کي مله سی هم دا کار نه سی کولاي ځکه قرآن د الله ﷺ کلام دئ د الله ﷺ کړنده ده پرته بل خوک نه سی کولاي الله ﷺ فرمایلی دی:

قُلْ لَئِنِّي أَجْتَمَعْتَ آلِإِنْسُ وَآلِجِنْ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا

الْقُرْءَانِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْكَاتَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ^(۲)

ژیاره: ووايد (اې محمده ﷺ!) که چیري انسانان او پیرانان سره یو ځای سی چې د دې قران په خپر (یو کتاب) راوري را به یې نه ورې د دې قران په خپر که شه هم ځینې له دوې د ځینو ملاتې کوونکي

^(۱) سوره بقره - ۲۳ آيت.

^(۲) سوره الاسراء - ۸۸ آيت.

(مرستیالان) هم سی.

د پورتنيو خبرو په نظر کي نیولو سره په بسکاره تکو کي ونسودل سوه چي قرآن يوه داسي معجزه ده، چي ترا او سه پوري پاته او تل به وي نو کوم خوک چي د اسلام په وراندي شک لري نو د دي معجزي په ليدلو سره يې شک له منځه تلاي سی، څکه که يې خوک معجزه نه بولي نو د دي قرآن په خپر دي يوه وينا وراندي کري چي د قرآن کريم سره په فصاحت، بلاغت، اخبار بالغيب او نظم کي ورته والي ولري.

د سپوردمي دوه ځایه کېدل

در رسول الله ﷺ یوه بله خرگنده معجزه دا وه، چي د مکي کافرانو
و پتپيله چي محمد ﷺ درواغجن ثابت کړي او د اسي غوبښته تري
و کړي چي د بنده له تو انه وتلي وي هغه دا چي له اسمانه خخه دي
محمد ﷺ سپوردمي راکښته کړي که ربنتيا هم دغه کار و کړي نو
ربنتيني پیغمبر دئ او درسالت په دعوه کي ربنتيني دئ او که يې ونه
کړي نو درسالت په دعوه کي درواغجن دئ.

په هر صورت دوي دا کار و کړ در رسول الله ﷺ خخه يې د
سپوردمي د راکښته کېدو غوبښته و کړه رسول الله ﷺ د دوي خبره
واورپده او د خښتن تعالي ﷺ خخه يې و غوبښتل تر خو سپوردمي
راکښته او د دوي غوبښته پوره کړي الله ﷺ پخچله لویه توانيي سره دا
کار و کړ، په مني نومي ځاي کي يې د آسمان له لوري سپوردمي راکښته
کړه، سپوردمي دوه ځایه سوه د مکي او شاوخوا سيمو خلکو دغه کار په
ويښه او په خرگند دول ولیدي. البته دغه پېښه د شپې په منځنۍ
برخه کي رامنځته سوه او الله ﷺ هم د دې پېښي يادونه په قرآنکريم
کي کړي ده^(۱).

(۱) آقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَ الْقَمَرُ ۝ وَإِنْ يَرَوْا إِيمَانَهُ يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سَخْرُ
مُسْتَمِرٌ ۝ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۝ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقِرٌ ۝ سورة قمر
الایات ۱ - ۳. بخاری - الصحيح (فتح الباري ۲۲۴/۷) و رواه مسلم برقم : (۲۸۰۲).

او س خبره داده، چي ايا دغه کار هم شونى دئ؟ يا په بل عبارت په
پورتنى معجزه کي لاندنى دوي پوبنتني پيداکيږي:
لومړۍ پوبنتنه: خرنګه چي سپودمى. يو سيار ستوري دئ، نو
ستوري د فلكياتو د علم له انه په ځان کي ماتوالى مني؟
دو همه پوبنتنه: که دغه پېښه رامنځته سوي وي نو ولې يوازي د
دغه خبرې پېښليک يوازي مکه وال بیانوي په کار وه، چي د تولي نړۍ
خلګو ليدلې واي او د نړۍ د هر گوت څخه تاریخ پوهانو نومورې پېښه
پخپلو ليکنو کي درج کړې واي؟

د لومړۍ پوبنتني جواب: تر نولسمي پېړۍ وړاندي د مذهب
پوهانو او ساینس پوهانو تر منځ د ستورو ماتوالى او یانه ماتوالى یوه
توده موضوع وه په پايله کي د پراوړده بحثونه او مناظري پرجوري وي،
بلکي د پېړيو، پېړيو څخه دواړو دلو د خپلو نظرونو د ثبوت لپاره اوړده
اوړده کتابونه ليکلي وه. د مذهب پوهانو په دله کي د نوموري موضوع
ثبت د عقیده پوهانو دنده وه او په دوي پوري اړه لري د دوي له انه
ټول ستوري که سيارات دي که ثوابت دي پخپل منځ کي ماتوالى مني
او د ساینس پوهانو له انه دغه کار شونى نه و، بلکي ټول ستوري یونه
جلاءکډونکي او نه خيري کډونکي شيانيول، خود دوي دغه اوړدي
مناظري په اوس مهال کي په خرگند ډول بي ګتي ثابتی سوي دي او په
ښکاره ډول د مذهب پوهانو په ګته موضوع ثابت سوي ده، خوک چي لب
مطالعه لري هغه ته ثابت ده، چي ستوري په هر مهال کي کډلاي سی
چي توته توته سی او د لا سپیناوي لپاره ويلاي سو، چي تولي نړۍ
ولیده چي د سپیني روسيې په سيمه کي په شلمه پېړۍ کي د ځينو
سيارو توته ډول په او دا خبره ثابت سوه چي سياري په ماتېږي.

آخر دا چي دا خبره هم په زره ورتوب تره کېدای سی، چي د رسول
الله ﷺ په زمانه کي سپوردمي دوه ئحایه سوي ده.

د دوهمي پونستني جواب : خرنگه چي دغه معجزه په داسي مهال
کي رامنخته سوي ده، چي تول خلگ په خوارده خوب ويده وو ډپر لپ
خلگ به داسي وو چي ويبيش به وو، نوکوم خوک چي ويبيش وو نو هفو د
ليک او لوست توان نه درلودي حکه په هغه زمانه کي ليک او لوست
ډپر کم و که چا درلودي هغو به نه وي ليکلي حکه په هغه وخت کي د
تاریخ د ضبط د ارزښت احساس د خلکو سره نه او نه يې خلک په
درنښت پوهېدل یوازي تاريخي پېښي د وينا له مخي په ميرائي ډول
پاتېدلې.

بله خبره دا ده: هره خبره چي نور خوک يې بيان نه کړي دا د دې
ثبت نه دئ چي دغه موضوع نو دروازه ده. که د دې ثبوت نسته چي د
مکې والو پرته نوري نړۍ په پېښلېکونو کي د سپوردمي د لوپدو
يادونه نه ده کړي دا په دې معنى نه ده چي د سپوردمي لوپدل نه دي
رامنخته سوي.

د کافرانو په شوم هدف

د رسول الله ﷺ پوهاوی

رسول الله ﷺ ته چي الله ﷺ د هجرت اجازه وکړه، دی مبارک په
داسي مهال کي و مدیني ته وکو چېدی چي کافرانو د ده د وژلو پرپکړه
کړي وه او ده ته الله ﷺ د کافرانو د شوم هدف په اړه معلومات ورکړل
او د کافرانو د پوره تیاري سره دی مبارک روغ رمت مدیني ته
ورسپدی، دا چي دی مبارک د قريشو په شومو هدفونو د الله ﷺ له
لوري خبرېدی دا در رسول الله ﷺ معجزه وه.

د پېښي لنډيز په لاندي دول دئ:

تولو اصحابو ته رسول الله ﷺ اجازه ورکړي وه، چي مدیني ته
هجرت وکړي قريشو چي د مبارکو اصحابو هجرت وڅاری په دې پوه
سول چي اوس نو زموږ لپاره د یوې لویې بلا لاره پرانیستول سوه حکه
که هغوي مهاجر سی نو زموږ د تجارت لویه لاره بندولای سی او هر
وخت چي وغواړي د تواناني په پیدا کېدو سره کولای سی چي پر موب
حمله وکړي نود دې ناورین خخه د وتلو لاره باید ولټول سی نو له دې
امله یې دا غوره وګنل، چي د قريشو یوه لویه مشوره را وبولی او یوه
لاره پیدا کړي هغه و چي د قريشو د مشورې په سرای (دارالندوۃ) کي
د قريشو اووه واره قومونه سره راتمول سول د رسول الله ﷺ خخه د
خلاصون په موخه یې دول، دول نظرونه وړاندی کړل خو آخر د لوی

بدبخت ابو جهل رایه ټولو تصویب کړه، د ده رایه دا وه چې د ټولو
قومونو خخه یو، یو نامتو پهلوان دی و ګمارل سی، په بنه وسله دی
سمبال سی او رسول اللہ ﷺ دی ووژنی کله چې محمد ﷺ ووژل سو
نو د ده کورنی د دې تو انا یې نه لري چې د ټولو قومونو سره جګړه
وکړي آخر دې ته اړه ده چې دیت واخلي نو موب ټول قومونه به دیت
ورکړو او د تل لپاره به د ده له شره ځانونه خلاص کړو. د دې نظر په
وراندې کولو سره ټول موافق سول او عملًا یې دغه کار پیل کړ او د
رسول اللہ ﷺ د وژنی لپاره یې لاندنی کسان و تاکل:

۱: ابو جهل بن هشام

۲: عقبه بن ابی معیط

۳: امیة بن خلف

۴: طعیمة بن عدی

۵: ابی بن خلف

۶: منبه بن الحجاج

۷: حکم بن عاص

۸: نضر بن حارث

۹: زمعة بن الاسود

۱۰: ابولهب

۱۱: بنیه بن الحجاج د منبه بن الحجاج ورور^(۱).

له بله پلوه رسول اللہ ﷺ ته اللہ ﷺ د کافرانو د شوم هدف په اړه
معلومات ورکړل، وحی یې ورته وکړې چې هجرت وکړه قریشو ستاد
وژلول لپاره پلان جوړ کړی دئ او تر خپله وسه هڅه کوي چې تا ووژنی نو

^(۱) ابن حجر - فتح الباری ۲۳۶/۷، زاد المعاد ۵۲/۲.

حکه رسول الله ﷺ د تکنده غرمی پر مهال د ابوبکر ؓ کور ته ورغلی ابوبکر ؓ در رسول الله ﷺ د دی بې وخته راتگ خخه متغير سو او پونستنه يې ترې وکره، چي زما مور او پلار دی تر تا جار وي شه توی پېښه رامنځته سوي ده؟ رسول الله ﷺ په جواب کي ورته وویل: چي الله ﷺ ماته د هجرت کولو اجازه راکړي ده. ابوبکر ؓ ځني پونستل: چي زما سره؟ رسول الله ﷺ ورته وفرمایل: هو! لندې دا چي پر دې يې پرپکره وکره، چي د شپې به په هجرت پیل کوو. رسول الله ﷺ کور ته تشریف یوور ابوبکر ؓ يې د شپې د راتگ لاره خاره^(۱).

قريشو د شپې له پیل خخه د رسول الله ﷺ کور محاصره کړي و او دا يې پتيلې وه، چي کله محمد ﷺ د شپې ویده سی په ناشاپې ډول به حمله پري کوي او وژني به يې، پدې نه وه خبر چي محمد ﷺ د معجزو او ربنتينولي پیغمبر دئ او د خښتن تعالی ﷺ توانايي دومره لویه ده، چي د انسان په ناتوان فکر يې لاره نه سی دب کولاي په هر صورت رسول الله ﷺ د شپې راووتی د قريشو ليکي يې وخارلي بيا يې علي ؓ ته امر وکړ، چي زما پر بستره باندي ویده سه الله ﷺ به دې د دوى له شره وژغوري او خپل يو پټو يې هم ورکړ، د دې لپاره چي پر ځان يې واچوي رسول الله ﷺ يو متريګنه خاوره واخیسته د دوى پر لوري يې وغور حوال الله ﷺ د دغه خاورو په مت د دوى سترګي وترلې رسول الله ﷺ يې هیڅ نه ولیدي. رسول الله ﷺ برابر د ابوبکر ؓ کور ته ولاړي د هغه ځای خخه دواړه مبارکانو حرکت وکړ، پنځه ميله ليږي د ثور غره ته وختل په هغه ځای کي يو غار و په هغه غار

نتوتل دلته قريشو دانتظار شېپ تپرولي، يو کس ورته راغلى پوبنتنه
 يې تري وکره، چي تاسو خە كوي؟ قريشو ورتە وویل چي موبد محمد
 ﷺ د وژني لپارە ناست يو هغە کس ورتە وویل: قسم پە الله ﷺ چي
 هغە ولارى تاسو نە وليدئ، دوى حيران سول د محمد ﷺ د پروتى
 ئخاي تە ورغلل كە يې وكتل د رسول الله ﷺ پە خېرى يو کس پروت دئ
 دوى پخپلو كي سره وویل چي دا دئ محمد ﷺ پروت دئ بىيا ورتە
 منتظر سول كله چي سهار سو حضرت عليؑ د هغە ئخاي خخەرا ولار
 سو دوى تري وپوبنتل چي محمد ﷺ خە سو؟ عليؑ پە جواب كي
 ورتە وویل: زە نە يە خبر. پە همدغە مھال دوى پوه سول چي زمود هشە
 ناكامە سوه او پخپل شوم هدف كي بريالي نە سوو^(۱).
 داھم د رسول الله ﷺ معجزوي نخبني وي چي كافرانو د وس تر
 بريده د دە دله منخە ورلو هشە وکره مگر بريالي نە سول.

^(۱) رحمة للعالمين ۹۵/۱، مختصر السيرة للشيخ عبد الله ص ۱۲۷.

د محمد ﷺ معجزه و هچي قریش و چکالی و خپل

کله چي د مکي خلگو پرسول الله ﷺ او اصحابانو ﷺ باندي د
وس تر بر يده ظلمونه پيل کړل آن تردې چي ځيني اصحابان مبارکان يې
په وحشيانه ډول سره شيهدان کړل او خپله د رسول الله ﷺ دشهادت
لپاره يې ډول ډول توطئي تړلې نور رسول الله ﷺ دوى ته سخته نرا
وکره، چي په پايله کي د رسول الله ﷺ نرا قبوله سوه او پر دوى
باندي تر خو کالو پوري دومره سخته و چکالي راغله چي کله به دوى
آسمان ته وکتل آسمان به دوى ته د لوږي پيغام ورکاوه آخر بېخي تنګ
سول، نود مکي والو لوی واکمن ابوسفیان رسول الله ﷺ ته راغلی او
ورته وي ويل چي اي محمد ﷺ! ته خپله خلگو ته د وصيلی لارښونه
کوي او خپله دي خپل قوم په معجزانه ډول په و چکالي کي اچولی دئ
ته د خپل قوم سره وصيله وکره، دعا وکره چي خبنتن تعالي ﷺ نوره
دغه و چکالي له منځه یوسې او منظم اورښتونه رامنځته سې تر خو ستا
قوم له لوږي خخه خلاص سې. د ابوسفیان د دغې غوبښني سره سم
رسول الله ﷺ د خبنتن تعالي ﷺ خخه دعا و غوبښه الله ﷺ د ده
مبارک دعا قبوله او په پرله پسي ډول يې پر قريشو اورښتونه پيل کړل
خو بيا هم مکي والو خپله کړغېونه څېړه برښده او مخالفت يې پيل کړ، د
دوهم څل مخالفت په جواب کي رسول الله ﷺ دوى ته زمنه ورکره، چي

د دې مخالفت په بدله کي به تاسو ته دېر ژر سخت عذاب راسي او همداسي وسوه يعني د بدر په غزا کي دوى په هغه پيمانه وچل سول کوم چي رسول الله ﷺ ورسره ژمنه کړي وه^(۱).

دا هم د رسول الله ﷺ معجزه وه، چي مکه وال يې ټوله ناتوانه کړي وو لکه چي مو ولوستل قريشو بله هیڅ لاره نه درلوډه پرته له دې چي د ناتوانی سرونه تیت کړي او په عاجزی سره د رسول الله ﷺ په برکت ځانونه خلاص کړي.

^(۱) والثاني : أن قريشاً أصاهم جوع ، فكانوا يرون بينهم وبين السماء دخاناً من الجوع ، . . . [هذا] لأن قريشاً لما استعصت على النبي صلى الله عليه وسلم دعا عليهم ربهم يوسف ، فأصاهم قحط وجهد ، حتى أكلوا العظام والميata ، وجعل الرجل ينظر إلى السماء فيرى ما بينه وبينها كهيئة الدخان من الجهد ، فقالوا {ربنا أكشف عننا العذاب إنما مومتون} ، فقال الله تعالى : {إِنَّا كَاشِفُ الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَادُونَ} ، فكشف عنهم ، ثم عادوا إلى الكفر ، فأخذوا يوم بدر ، فذلك قوله : {يَوْمَ تُبَطِّلُنَّ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى} ، وإلى نحو هذا ذهب مجاهد ، وأبو العالية ، والضحاك ، وابن السائب ، ومقاتل . زاد المسر - التفسير ۵ ۳۴۷ في تفسير سورة دخان.

ابوجهل او ملگرو ته

در رسول الله ﷺ بیرون ای

در رسول الله ﷺ یوه بله معجزه داوه، چي یوه ورخ رسول الله ﷺ
په بیته کي پر لمانحه ولار و ابو جهل او د ده حیني ملگري پر راتول
رسول الله ﷺ ته نزدي ناست و د رسول الله ﷺ گلورین عبادت د
دي کمبختو لپاره د سر درد و په هره بيه چي رسول الله ﷺ ته تاوان ور
رسپدلاي دوي نه سپماوه په چانگري ڈول د عبادت پر مهال باندي خود
فطري توان سره د دوي د موتو زور سياли نه سوای کولاي. دي
کرغپرنو خلکو چي رسول الله ﷺ د لمانحه پر مهال ولیدي نور خه يې
نه سوای کولاي خود مره يې وکره، چي ابو جهل و ملگرو ته وویل چي
پرون یوه اوښه حلاله سوپه د دغه اوښي بدبویه رحم (هغه چاي چي د
حیوان اولاد پکښي پروربنت کوي او د زیبې ڈول تروخته په همدغه چاي
کي وي) خوک د محمد ﷺ په اوړو کي ور ایښو دلای سی؟ د دوي په
فکردا هم یو ڈول تاوان و، چي محمد ﷺ ته يې ورسوي. په دوي کي
لوی بد بخت عقبه بن معيط د دې کار لپاره تياری وښودی. دستي ولار
سو هغه کرغپرن شی يې راوري کله چي رسول الله ﷺ پر سجده سو، ده
خبيث دغه شی په اوړو کي ور کښېښودی د ایښو ڈلو سره سم ابو جهل
او ملگرو د پسخند په توګه په خندا پیل وکړ. عبدالله بن مسعود
فرمائيي، چي: زه په دغه چاي کي ولار و مزره مي سره اوښتی خو خه مي
په توان نه وو که مي کتل بي بي فاطمة ﷺ چي په دغه وخت کي نجلی

و ه خبره سوه، رسول الله ﷺ ته يې ځان ورساوه او هغه مردار بنې شى يې تري ليري کړي بیا يې پردوی مخراواروی پوچ او رد يې ورته ووايل، کله چي رسول الله ﷺ د لمانځه خخه فارغه سو دوی ته يې بنرا وکره، الله ﷺ د ده مبارکه بنرا قبوله او دوی يعني ابو جهل او ناست ملګري د پرژرد بدربه غزا کي د مردارو په څېرد بدربه شاه کي ولوپدل^(۱).

پاته دي نه وي چي رسول الله ﷺ په لمانځه بوخت و، د دوی خندا او ناروا کړني ته يې پام نه سو لامل يې دا و، چي رسول الله ﷺ او د ده ملګرو په داسي بنه لمونځ کاوه، چي ګویا دوی د لوی څښتن تعالي ﷺ و مخ ته ولاردي او ويني يعني د لا سپینناوي په موخد داسي مبارکو هستيو د لمونځو يو خو پېلګي رانقلوم :

مجاهد رجعه علية د حضرت ابوبکر صديق ؓ او حضرت عبد الله بن زير ؓ حال رانقل کړي دئ، چي کله به دوی پر لمانځه ودرېدل داسي به بسکارېدل لکه يو لرګي چي بسخ کړي يعني هیڅ به نه بنورېدل^(۲).

علماء و ليکلي دي چي حضرت ابن زير ؓ د حضرت ابوبکر ؓ خخه لمونځ زده کړي و او ابوبکر ؓ د رسول الله ﷺ لمونځ کاوه په دغه دول به ابوبکر ؓ او عبد الله بن زير ؓ هم لمونځ کاوه.

ثابت ؓ وايي چي د عبد الله بن زير ؓ لمونځ داسي و لکه يو لرګي چي يو ئهای بسخ کړي.

ابن زير ؓ به کله دو مره او بده او بې حرکته سجده وکره، چي مرغان به را غله د ده پرملا به کښېناستل، کله به يې دو مره او بده رکوع

^(۱) رواه مسلم برقم (۱۷۹۳).

^(۲) تاريخ الخلفاء.

وکره چي توله شپه به ترسهاره په رکوع کي او کله به يي دومره او بده
سجده وکره چي توله شپه به تپه سوه.

يوه ورخ حضرت زبیر ﷺ د جگري په د گر کي لمونخ کاوه، نويو
غشی د مسجد پر دپواله ولگبدی چي د مسجد د دپوال يوه توته يي
والوزوله او دغه توته د حضرت زبیر ﷺ د ستوني او بيرهي تر منع تپه
سوه خوده هيش فكر نه وکر، نه وارخطا سو، نه يي رکوع او سجده لنده
کره.

.. يوه ورخ يي لمونخ کاوه دده زوي چي هاشم نومېدہ دده و خنگ ته
بيده و د بام خنخه يو مار راولوپدي او دده پر زوي باندي راتا و سوزوي
يي چيغي کري د کور خلگ توله په چابکي سره راغلل شور ماشور جور
سو هغه ماري يي مر کر، ابن زبیر ﷺ په هغه دول سره په بنه ارامتیا سره
لمونخ کاوه، کله چي يي سلام و گرخاوه نو وي ويل چي يو خه شور او بخ
مي ترغوب سو خه شي و؟ بي بي يي ورتا و ويل چي الله ﷺ دي پرتا
رحم وکري او سدي بيا زوي مرواي ته په خبر همنه يي؟ ده مبارک ورتا
و ويل: وركه سې که په لمانه کي مي بلی خوا ته توجه او فكر کولاي
نو لمونخ به چيري پاته سوي واي^(۱).

حضرت عمر ﷺ چي په آخر وخت کي په خنجر و نو و وهل سو او د
دغه ز خمو خنخه بيا شهيد سو، هر وخت به وينه تري به پدله او زيات وخت
به بي هو بنه و خو بيا هم د لمانه لپاره بيداره کيدی لمونخ به يي کاوه
دا به يي ويل چي د هغه چا لپاره په اسلام کي هيش حصه نسته چي لمونخ
پر پېددي.

حضرت عثمان ﷺ به توله شپه وين و او په يوه رکعت کبني به

^(۱) بدايه و غيره. ذكره مولانا محمد زكريا رحمة الله عليه في حكايات الصحابة.

یې توله قرآنکریم ختماوه.

د حضرت علی (کرم اللہ وجہہ) مبارک عادت داسی و، چي کله بد لمانّه وخت راغلی نو پر بدن به یې رپیدل راغلہ او مخ به یې ژرسو. یو چا پونستنے تری وکره، چي دا شه خبره ده چي د لمانّه د وخت په راتگ سره دی مخ ژرسی او بدن دی رپیږی؟ ده مبارک ورتہ وویل : داد هغه امانت وخت دئ چي اللہ ﷺ پراسمانو نو، مخکه او غرو نوباندي نازل کړ دوی یې د پورته کېدو خخه ناتوان سول خو انسان پورته کړ.

د حضرت خلف بن ایوب رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ خخه یو چا پونستنے وکره، چي تا په لمانّه کي مچان نه تنگوي؟ ده مبارک په جواب کي ورتہ وویل، چي مجرم حکومت په درو وهی دی بوغنه کوي دا تکلیفونه پر حان تپروي خوپه دې فخر کوي چي زه د حکومت په هر ډول و هلکي نه بنورم، یعنی چي زه خو خومره تینګ یم زه چي د خپل رب ﷺ و حضورته ولاړیم زه د یوه مج له امله و بنور پېزم.

مسلم بن یسار ﷺ چي به کله د لمانّه لپاره و درېدی نو د خپل کور خلگو ته به یې وویل، چي تاسي ما ته خبri کوي زه ستاسو په خبرو نه پوهېږم. یوه ورڅه ده مبارک د بصرې په جامع کي لمونځ کاوه چي د مسجد یوه برخه را چې سوه، خلگو یې له امله و خغستل د باندي سره یو ځای سول شور او غوغا سوه خودی هیڅ په خبر نه سو^(۱).

دا هم د سپیخلو انسانانو د لمونځ کولو یو خو بېلکې وي که د دوی د لمونځو حالت ته و کتل سی نو په خرگند ډول د رسول اللہ ﷺ د لمانّه حال تری بنکاري، چي د هغه به نو خمه ډول لمونځ او کله به د

^(۱) ذکرہ مولانا محمد زکریا نور اللہ مرقدہ فی حکایات الصحابة التي ترجمت الى اللغة البشتو.

﴿٤٥﴾

خلگ چي راپورته سول د عتيبة کار تر کار تېرسوی و يعني مرسو
و (۱).

لکه خرنگه چي د رسول الله ﷺ د بنراوو خخه مکه والو دومره
تاشر واخیستی په ورته ډول د رسول الله ﷺ د دعاوو د سپیڅلتیا خخه
هم ډپرو خلکو تاشر اخیستی دئ، چي حینی بېلګې یې په لاندی ډول
دي:

په اسلامي نړۍ کې د عمری همت اغېز او نبوي معجزه

عمری همت چې د تل لپاره یې د اسلامي سيمو واکمنو ته د دې
الهام ورکړي دئ چې هیڅ واکمن حضرت عمر صلی اللہ علیہ وس علیہ السلام غوندي بهادر،
سپېخلی او عادل نه سی جو پداي دا چې یوه داسي خېره د اسلام و
سپینو پلوشو ته په خوبنۍ سره راغله د نبوي دعا پایلي او نبوي معجزه
وه، چې لنډيز یې په لاندې تکو کې خلاصه کېداي سی:

د حضرت عمر صلی اللہ علیہ وس علیہ السلام اسلام د اورل

عمر صلی اللہ علیہ وس علیہ السلام د اسلام را اورلو خخه مخکي د مسلمانانو په تکليف
ورکولو کې یونوموتی انسان و، درسول الله صلی اللہ علیہ وس علیہ السلام د وزني هشي یې د
وس تربريده کوليپ ^(۱).

يوه ورڅ د کافرانو یوه جرګه جوره سوي وه په دې جرګه کې
غوبښته سوي وه، چې شوک به محمد صلی اللہ علیہ وس علیہ السلام وزني؟ عمر صلی اللہ علیہ وس علیہ السلام وویل:
زه به یې وزنم. خلکو ورته وویل: بېشکه ته یې وزلای سی. ده هم
دستي توره راواخیسته د محمد صلی اللہ علیہ وس علیہ السلام د وزني اراده یې وکړه کله چې
را روان سو پر لاري سعد بن ابي وقاص صلی اللہ علیہ وس علیہ السلام په مخه ورغلی پوښتنه

^(۱) احمد - المسند ۴۲۷/۶، ابو داود - السنن ۵۳۸/۲، التسائي - السنن ۱۱۹/۶.

يې ځني وکړه، چې اې عمره ! چېري ځي ؟ عمر ﷺ ورته وویل: ځمه
 چې محمد ﷺ ووژنم (العياذ بالله) سعد بن ابی وقاص ﷺ ورته
 وویل: خومره بې فکره سوی يې، که ته محمد ﷺ ووژنې د بنو زهره
 قوم، د بنو هاشم قوم او د بنو عبد مناف قوم بهتا ووژنې. عمر ﷺ ته
 درد (غصه) ورغلی او ورته وي ویل: فکر کوم چې ته هم بې دینه سوی
 (مسلمان سوی) يې، نو لومړی به ستا کار وکړم یعنی وه به دی وژنم
 بیا به ګورم چې شه وکړم دا خبره يې وکړه توره يې راوکښل سعد بن
 ابی وقاص ﷺ وویل: هو زه مسلمان سوی یم، ده هم خپله توره را
 وکښله د دواړو طرفو خخه د تورو وارونه شروع سول کله چې حضرت
 سعد بن ابی وقاص ﷺ و عمر ﷺ ته وویل: ته لومړی د خپل کور
 خخه ځان خبر کړه، چې ستا خپله خور او اخښی دواړه مسلمان سوی
 دی. عمر ﷺ چې دا خبره واورپده د درد خخه ډک سو او برابر د خور
 کور ته روان سو، د خور کور ته چې ورسپدی د ده اخښی حضرت
 خباب ﷺ او د ده خور دروازه تړلې وه دواړو یعنی بسحې او خاوند د
 قرآنکريم تلاوت کاوه عمر ﷺ په زوره دروازه ووهله حضرت
 خباب ﷺ د ده دېغ سره دتنه پټ سو د قرآن کريم سپیاره د چابکۍ له
 امله دباندي پاته سوه، خور يې دروازه خلاصه کړه د عمر ﷺ په لاس
 کې یو شې و په هغه يې خور پرسروهله او ورته وي ویل: د خپل ځان
 دېسمني ! بې دینه سوی (مسلمانه سوی) يې ؟ د خور تر سر يې ویني
 روانی سوې عمر ﷺ دتنه ورغلی و اخښی ته يې وویل: شه مو کول
 او د آواز د چا و ؟ اخښی يې ورته وویل خبری اتری مو کولې. عمر ﷺ
 ورته وویل: آیا تا خپل دین پرې ایښی او بل دین ته اوښتی يې ؟ اخښی
 يې ورته وویل: که بل دین حق وي نو بیا ؟ عمر ﷺ چې دا واورپده

دستي يې اخښي تر بېرې ونيوی، بېرې يې ځني وکښل پر مهکه يې را
 غوئهار کر، بنه يې وواهه خور يې د خلاصولو هڅي کولي خوده پرمخ
 باندي په دومره زور سره په چپلاخه ووهله چي تر مخ يې ويني رواني
 سوي آخر دا خو هم د عمر خوروه ورته وي ويل: موږ له دې امله وهل
 ګېړو چي مسلمانان سوي يو بېشکه موږ مسلمانان يو، خه چي ستا په
 وس وي هغه وکړه په دغه حالت کي د عمر ﷺ پر هغه سپاره ستر ګي
 ولګډي چي په تلوار کي د باندي پاته سوي وه او د قرآنکريم اياتونه
 پر لیکلې وه په دغه وخت کي د عمر ﷺ درد په وهلو کم سوي و او د
 خور ويني يې ولیدي چي ټېري بهيدلي، شرم ورغلۍ نو خورته يې
 وویل: بنه ته راته ووايده دا خه شي دئ؟ خور يې ورته وویل: ستالاس
 نا پاکه دئ نا پاکه لاس و دې سپاري ته نه سی ورتلای عمر ﷺ چي
 هر خومره ټینګ سو، خو خور يې و بې او دسه او بې غسله چا ته د
 قرآنکريم اياتونه نه ورکول آخر عمر ﷺ ولاړي غسل يې وکړ او هغه
 پانه يې واخستله. په دغه پانه کي سوره [طه] لیکلې و، عمر د دغه
 سوره وویل پیل کړل، کله چي تر [إِنَّمَا أَنَاَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَاْ فَأَعْبُدُنِي]
 وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﷺ [پوري ورسپدي حال يې بدل سو خور او
 خښي ته يې وویل: بنه دئ ما هم د محمد ﷺ خدمت ته بوزئ د دې
 خبرې په اورپدلو سره حضرت خباب ﷺ د باندي راووتى او ورته وي
 وویل: اي عمره! زه تاته زيرى درکوم چي پرون د پنجشنبې په ورځ
 رسول الله ﷺ داسي دعا وکړه، چي: اي الله جل جلاله! په عمر او ابو جهل
 کي چي کوم يو تاته خوبن وي په هغه سره اسلام ته قوت ورکړه. يعني
 مسلمان يې کړه (دوی دواړه په قوت سره مشهور وو) خباب ﷺ

زیاته کره: معلوم پېرى چي د رسول الله ﷺ دعا ستابه هکله قبوله سوي ده. تر دې خخه و روسته عمر ﷺ د رسول الله ﷺ و خدمت ته حاضر سو او د جمعي په سهار يې اسلام راور^(۱).

کله چي حضرت عمر ﷺ مسلمان سود کافرانو مورال تييت سو، خوبيا هم مسلمانان يوه کوچنى دله وه او په کافرانو توله مکه دکه وه بلکي تول عرب کافران وود عمر ﷺ په مسلمان پدو کافرانو نورهم زور واخيستى مشوري او جلسي يې پيل کري او د باعتره مسلمانانو دله منخه ورلو هشي يې کولي او بيلا بيل پلانونه يې جورو، مگر مسلمانانو ته د عمر ﷺ په مسلمان پدو يو وياري ورپه برخه سو هغه دا و، چي مسلمانانو په مسجد حرام کي په بسکاره لموئخ کول پيل کره، حضرت عبد الله بن مسعود رض فرمایي: د عمر ﷺ مسلمان پدل د مسلمانانو فتحه وه او هجرت يې د مسلمانانو ملاتر او خلافت يې رحمت و^(۲).

داهم د رسول الله ﷺ معجزانه تواني، چي د عمر ﷺ په اړه يې دعا قبوله او د تل پاره يې د نیک مرغیو خښتن کړ.

همدا ډول رسول الله ﷺ د خپل ژوندانه د خوب ملګري مورام خير ته هم دعا و کړه الله ﷺ يې دعا قبوله کړه په اسلام مشرفه سوه، چي پېښه يې په لاندي تکو کي خرگندېږي:

^(۱) البخاري - الصحيح (فتح الباري، ۲۵/۱۵)، احمد فضائل الصحابة ۲۷۸/۱.

البخاري - الصحيح (فتح الباري ۱۹۲/۷) مسلم - الصحيح (شرح التوسي ۵۹/۹).

ابوععيم - دلائل ۳۶۲/۱.

^(۲) اسد الغابة ۳۱۵/۲.

دام خیر په اړه

در رسول الله ﷺ دعا قبوله سوه

کله چې د مسلمانانو شمېر (۳۹) نفرو ته ورسپدی نو ابوبکر ﷺ د اسلام د بسکاره کولو لپاره هیله وکړه، چې په خرگند ډول تبلیغ وکړه سی نبی ﷺ اول خل انکار وکړ خود ابوبکر صدیق ﷺ په ډپر تینګار یې د ده غوبښته قبوله کړه. د اسلام د بسکاره کولو اجازه یې ورکړه دوی تول مبارکان د کعبې مسجد ته ولاړل حضرت ابو بکر صدیق ﷺ د تبلیغ خطبه پیل کړه دا په اسلام کښي تر تولو لو مرۍ خطبه وه، چې ده مبارک وویل. په دغه ورځ سید الشهداء حضرت حمزه رضی اللہ عنہ د نبی ﷺ اکا هم اسلام راور او تر دغې ورځی درې ورځی وروسته حضرت عمر رضی اللہ عنہ په اسلام مشرف سو خطبه چې پیل سوه د خلورو طرفونو خخه کافرانو او مشرکانو پر مسلمانانو چپاو راور، حضرت ابو بکر صدیق ﷺ سره د دې چې په مکه مکرمه کښي د ده عزت او درنښت منل سوی و خو کافرانو دومره وواهه چې مخ مبارک یې د وینو ډک سو، پزه او غوبونه یې توله په وینو رنګ سول اونه پېژندل کېدی په سوکانو او لغتو یې وواهه او سرییره پکښې وغور ځدل شه چې یې په توان وه هغه یې ورسه وکړل ابوبکر صدیق ﷺ بې هوښه سو، د ده مبارک خپل قوم بنو تمیم خبر سو او د دغه ځای خخه یې پورته کړ او کور ته یې راوري، تولو خلګو ته دا یقنيي وه چې ابوبکر صدیق ﷺ د

دې بې رحمه يرغل خخه ژوندی نه سې پاتېدلای بنو تميم مسجد ته
 راغلل او اعلان يې وکړ چې که چیري ابوبکر ﷺ د دې و هلو خخه مړ
 سو نو موږ به يې په بدله کښي عتبه بن ریيعه ووژتو عتبه د حضرت
 ابوبکر صديق ﷺ په و هلو کښي د زياتو بدختيو اظهار کړي و تر
 مابسام پوري ابوبکر صديق ﷺ بېهونه و دوی چې به هر شه ورته
 وویل ده مبارک به خبری نه کولي ځکه د خبرو کولو توان يې د لاسه
 ورکړي و کله چې مابسام سو دوی بیا ډپر ډغونه ورته و کړل د دې لپاره
 چې خبری و کړي په دغه وخت کي ده مبارک د خبرو توان پیدا کړي و
 خبری يې و کړي خو لو مړی خبره يې دا وه چې د محمد ﷺ شه حال
 دئ؟ هغو ورته وویل چې د هغه د لاسه دومره غم درته پېښ سو توله
 ورڅ د مرګ په خوله کي وې ته يې لا پونستنه کوي؟ توله ورڅ دی د مرګ
 او ژوند درک نه و معلوم اخر چې شه ساه در پکښې پاته ده هغه هم د
 نبي ﷺ پونستني کوي؟ خلګ ولار سول د ولا پدو په وخت کي يې د ده
 مور ام خير ته وویل : چې د ده د خورلو او خبیلو لپاره یو شی برابر کړه،
 مور يې هم یو شی برابر کړ رايې وړۍ او ده ته يې د خورو تینګار وکړ،
 خود ده مبارک هغه یوه خبره وه چې د نبی ﷺ شه حال دئ پر هغه شه تپر
 سول؟ د ده مبارک مور ورته وویل: زه خو په هغه نه یم خبره. ده ورته
 وویل چې د حضرت عمر ﷺ خور ام جميل ته ورسه او د ده مبارک
 پونستنه ځنې وکړه. هغه غريبه د خپل زوی د مظلومانه او پرېشانه حالت
 د غونستني د پوره کولو لپاره و ام جمييل ته ورغله او د نبی ﷺ د حال
 پونستنه يې ځنې وکړه. هغې هم د عامو مسلمانانو په څېر خپل اسلام پت
 ساتلى و، و دې ته يې وویل چې زه هیڅ خوک نه پېژنم او محمد ﷺ
 خوک دئ؟ ستا د زوی ابوبکر ﷺ په حال خبره سوم ډپره خوابدي

سوم، که چيري ته وايي راسره ولاره سه ستا سره به ولاره سه او ستاد
 زوي حال به ووينم دام خير ورسه خوبنه سوه دواري يو ئاي راغلي او
 د ابوبكر صلوات الله عليه حال يي وليدي، ام جمييل چي ورته وكتل د توان خخه يي
 ووتل بي اختياره په ژرا سوه، چي دي بدعملو پر خه حال باندي کري
 دئ الله جل جلاله دی دوى ته خپله سزا وركري. حضرت ابوبكر صديق صلوات الله عليه
 د دي خخه پونستنه وکره، چي نبي صلوات الله عليه پر خه حال دئ ام جمييل د ابوبكر
 د مور و طرف ته اشاره وکره چي دا يي اوري. ابوبكر صلوات الله عليه ورته وويل د
 دي خخه مه وپرپزه. ام جمييل ورته وويل چي رسول الله صلوات الله عليه پبخي جور
 او روغ دئ. ابوبكر صديق صلوات الله عليه پونستنه ئني وکره، چي او س چيري
 دئ؟ ام جمييل ورته وويل چي دارقم صلوات الله عليه په کور کي دئ. ابوبكر صلوات الله عليه
 وفرمايل چي زما دي په الله جل جلاله قسم وي چي تر هغه وخته پوري به هشيخ
 خورل او خبيل ونه کرم تر خور رسول صلوات الله عليه ونه وينم. دده مبارك مور بيا
 په دي وجه نارامه وه، چي دي يو خه خوراك او خبناك وکري تر خو
 يوشه توانايي يي په بدن کي پيدا سي ئكه کافرانو توک - توک کري
 و. د بلي خوا ده مبارك قسم کوي چي زه به تر هغه وخته پوري خوراك
 ونه کرم چي نبي صلوات الله عليه ونه وينم په همي وجه موري يي انتظار وکر، چي د
 خلگو تلل او راتلل بند سي بيا يي د رسول الله صلوات الله عليه د ليدلو لپاره
 بوزي، په دي وجه چي خوک يي ونه ويني او تکليف ور ونه رسوي کله
 چي د شپي ڈپره برخه تپره سوه نو ابوبكر صلوات الله عليه يي دارقم کور ته بوتي
 کله چي ابوبكر صلوات الله عليه ور رسپدي در رسول صلوات الله عليه په غاره کي يي لاس ور
 واچوی او رسول الله صلوات الله عليه دده په غاره کي لاس واچاوه، دواره په ژرا
 سول تولو مسلمانانو هم ژرا ورسه پيل کره، ئكه چي د حضرت ابوبكر
 صديق صلوات الله عليه حال د ليدلو نه و، د دي خخه وروسته ابوبكر صديق صلوات الله عليه

﴿٤٥٣﴾

خواست وکړ، چې دا زما مورده تاسو د دې لپاره د هدایت دعا و کړئ او
دې ته د اسلام بلنه ورکړئ. نبی ﷺ اول دعا ورته وکړه او وروسته یې
اسلام ته و هڅول. دا مبارکه په دغه وخت کې مسلمانه سوه^(۱).

دابوهریرة ﷺ دمور په اړه

در سول اللہ ﷺ دعا یوه معجزه ووه

ابوهریرة ﷺ فرمایي :

زما موربته پرسنه وه. (د اسلامي مسئولیت او موروالي د
وصيلې له مخي مي) د اسلام د قبلو د دعوت ورکړ، خومور مي له دي
کار خخه ليري پاته سوه. زه د زړه دردي له امله و رسول اللہ ﷺ ته په
ژرارا غلم د ځان او مور په اړه مي معلومات ورکړل بيا مي هيله ځني
وکړه تر خو زما مورته د هدایت دعا و کړي. رسول اللہ ﷺ زما
غوبښته ومنله، زما مورته يې دعا و کړه، زه در سول اللہ ﷺ خخه د
خوشالي سره مل راوو تم، کله چي کور ته را غلم د کور دروازه بنده ده.
ما چي دروازه و تکوله مور مي راوو تل د شهادت کلمه يې وویل، د
رسول اللہ ﷺ د دعا په برکت په اسلام مشرفه سوه او د تلپاته
بد مرغى خخه د نبوی معجزي په مت و ژغورل سوه^(۱).

د وچکالی خخه خلاصون

انس ﷺ فرمایی :

د جمعی ورخ وه رسول الله ﷺ خطبه ويـلـ. يـو سـپـرـی رـاغـی رسول
 الله ﷺ تـهـ يـیـ وـوـیـلـ : يـاـ رسـولـ اللهـ ﷺ ! مـالـوـنـهـ موـ هـلـاـکـ سـوـهـ، لـارـیـ
 موـ پـرـیـ سـوـیـ يـعـنـیـ دـ وـچـکـالـیـ لـهـ اـمـلـهـ موـ اوـبـیـانـ کـمـزـورـیـ دـیـ پـرـ لـارـیـ نـهـ
 سـیـ تـلـلـاـیـ، تـهـ دـعاـ وـکـرـهـ چـیـ خـبـتـنـ تـعـالـیـ ﷺ دـعاـ وـکـرـیـ اوـ مـوـبـ دـ دـیـ
 نـاوـرـیـنـ خـخـهـ خـلاـصـ سـوـ. انـسـ ﷺ زـیـاتـوـیـ، چـیـ رسـولـ اللهـ ﷺ دـسـتـیـ
 دـعاـ وـکـرـهـ. تـرـدـغـهـ مـهـاـلـ هـیـخـ وـرـیـخـ نـهـ وـهـ پـهـ نـاـخـاـپـیـ دـوـلـ وـرـیـخـ پـیدـاـ سـوـهـ،
 بـارـانـ پـیـلـ سـوـپـورـهـ يـوـهـ اوـوـنـیـ بـارـانـ وـاـوـرـبـدـیـ، کـهـ موـ کـتـلـ دـ رـاـتـلـوـنـکـیـ
 جـمـعـیـ پـهـ وـرـخـ يـوـ بـلـ کـسـ رـاغـیـ دـ رسـولـ اللهـ ﷺ خـخـهـ يـیـ وـغـوـبـتـلـ چـیـ
 يـاـ رسـولـ اللهـ ﷺ ! تـهـ دـعاـ وـکـرـهـ مـوـبـ دـ دـپـ بـارـانـ خـخـهـ هـلـاـکـ سـوـ وـتـهـ دـعاـ
 وـکـرـهـ چـیـ خـبـتـنـ تـعـالـیـ ﷺ بـارـانـ وـدـرـوـیـ. رسـولـ اللهـ ﷺ دـعاـ وـکـرـهـ اللهـ
 ﷺ بـارـانـ وـدـرـوـیـ، هـغـهـ کـسـ چـیـ تـلـیـ پـهـ دـاـسـیـ مـهـاـلـ کـیـ وـلـارـیـ چـیـ لـمـرـ
 رـاخـتـلـیـ وـ(۱ـ).

له آسمان خخه

د ملائکو را کښته کېدل

مناسبه به نه وي چي د ملائکي پر حقیقت وړغیږو ځکه دا کربسي
مونبي معجزو ته ځانګړي کړي دي خودومره باید ووايم چي ملائکه
دالله ﷺ هغه مخلوق دئ چي انسان بیخی د دې جو ګه نه دئ چي
ملائکي وويني او یا دي ورسه خبری وکړي او که خوک په دې لته کي
سي چي ملائکي دي له آسمان خخه را کښته کړي نو د شوتیا لاره يې
بیخی د ب ده.

مګر رسول الله ﷺ ته چي له اسمانه د بدر په غزا کي ملائکي
را کښته سوي دا د ده مبارک معجزه او نبوی توانايي وه، چي د بشري
تowanaiyi سره توپیر لري.

د لا سپناوي په موخته ويلاي سو د بدر په غزا کي چي کله
رسول الله ﷺ د مسلمانانو سختي حملې او جذبي ولیدې وي
فرمايل :

نژدي دئ چي کافران به ماته و خوري ځکه د یوې خوا د مسلمانانو
جذبه وه د بلي خوا د ملائکو مرسته وه ځکه په یوه روایت کي راغلي
دي، چي عکرمه ﷺ فرمایي : د بدر د جګړې په ورخ به د کافرانو
سرونه و هل سوي وه سړۍ به یې معلوم نه، چي چا وژلي دي بلکي هغه
کسان چي ملائکو به وژلي وه د هغه کسانو خخه چي مسلمانانو به

وژلي په نسکاره معلوم پده^(۱).

(۱) وَلَقَدْ نَصَرَكُمْ اللَّهُ بِيَدِهِ وَأَنْتُمْ أَذْلَلُهُ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٧﴾ إِذَا تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيكُمْ أَنْ يُمْدِدُكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ الْأَنْفَافِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ ﴿٥٨﴾ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُمْدِدُكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ الْأَنْفَافِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿٥٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشَرَى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا الْنَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٦٠﴾ سورة آل عمران الآيات ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۵.

د بدر په غزا کي

باران او رېدل يوه معجزه وه

د بدر په غزا کي چي د کافرانو د پوئي خواکونو شمېر د اسلامي
 خواکونو خو برابره و په بنکاره فکرد کافرانو سره د مسلمانانو جگړه د
 خان وژني په معنی وه، خود مسلمانانو لوی ويارد رسول الله ﷺ
 شتون و، چي په هره شibile کي معجزې تري خرګندېدلې، په دي لړ کي
 يوه معجزه د باران او رېدل و حکه په کومه ورخ چي جگړه پیلپده
 الله ﷺ تر دغې ورځي په وړاندی شپه باران واوروی چي په پایله کي
 یې مشرکانو ته سخت تاوانونه واپول او سختي ستونزې یې ورته
 پیښي کړي، د مسلمانانو خوشالي او سپیڅلتیا پري راغله، مځکه
 یې هواره او رېگنه مځکه یې کلکه کړه تر خود قدم ایښودلو جو ګه
 سود^(۱).

(۱) احمد - الفتح الرباني ۴۳/۲۱ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَا أَتَيْتُكُمْ بِهِ
 وَيُذَهِّبَ عَنْكُمْ رِجَزُ الشَّيْطَنِ وَلَا يُرِطَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَبُشِّرَتْ بِهِ الْأَقْدَامُ سورة
 الانفال، آیت ۱۱.

نبوي معجزه و هچي خاورو کافران پر شاوتیمبوں

کله چي د بدر غزا رامنځته سوه د مسلمانانو شمپر ڈپر لپر و او د کافرانو شمپر د مسلمانانو خو برابره و ڈپري نازکي او حسامي شبېي وي د کومو کسانو زرونه چي د نفاق په اور سوئلي و هه عوی د ڈپري ويری خخه د آسمان په کنارو ھرپدل یوازي محمد ﷺ او د ده سرتپري ملګري د همت غرونہ و ه، چي په پوره مېرانه يې د کافرانو ماتي ته ملا وتړل او رسول الله ﷺ د خښتن تعالی ﷺ خخه د هغه ژمني د پوره کولو غوبښته و کړه کومه چي الله ﷺ د دوو شيانو خخه د یوه د پوره کولو لپاره کړي و ه، بیا یې یو موت پېگ را واخیست د کافرانو لوري ته یې وغور ھوی الله ﷺ د دغه موت پېگ خخه د ټولو کاغرانو سترګو، خولو او پزو ته پېگ ورساوه چي دوی یې په ڈپر بد حالت اخته کړل او په مت یې کافرانو ته ڈپر لويه ضربه ورکړه^(۱).

^(۱) فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَيْكُنْ أَلَّهُ قَاتِلُهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَيْكُنْ أَلَّهُ رَمَى وَلَيْسَ بِكَلِمَةً مِنْهُ بَلَّا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ سورة الانفال الاية ۱۷
انظر : الهیشمی - مجمع الزوائد ۸۴/۶ قال و رواه الطبراني و رجاله رجال الصحيح .
وانظر : ابن هشام السیرة ۳۲۳/۱

د احزاب د غزا وړاندوينه

خرنگه چي د احزاب غزا د مسلمانانو لپاره ډپره ستريې وه د کافرانو د پرش زره کسيز حواک د مسلمانانو د له منځه ورلو لپاره ليختي رانغښتي وي او اسلامي حکومت یې محاصره کړي و. د دې ستريا تر پېښیدو وړاندي رسول اللہ ﷺ پخپله نبوي توانيي سره د معجزي په بهه و مسلمانانو ته د دې پېښي وړاندوينه کړي وه مسلمانانو چي د احزاب پېښه ولیده دستي د رسول اللہ ﷺ هغه وړاندوينه ورپه زره سوه او پخپلو کي یې سره وویل چي دا هغه پېښه ده کومه چي اللہ ﷺ او رسول اللہ ﷺ سره ژمنه کړي وه^(۱).

د احزاب په غزا کي د سپلي راتک یوه معجزه وه

کله چي پر مسلمانانو باندي د کافرانو شاوخوا خليرويشت ورخني محاصره بشپره سوه رسول اللہ ﷺ دالله ﷺ خخه وغونښتل چي پر دوی باندي ماته راولي اللہ ﷺ د ده مبارک دعا قبوله کړه او په

(۱) وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَمَا زَادُهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿ سورة الاحزاب ٢٢ آيت. وفي البحر عن ابن عباس قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم لأصحابه : إن الأحزاب ساترون إليكم تسعة أو عشرة أي في آخر تسعة ليال أو عشر أي من وقت الأخبار أو من غرة الشهر فس رأوه قد أقبلوا للميعاد قالوا ذلك فرادهم بذلك ما وعد هذا الخبر. وتعقبه ابن حجر بأنه لم يوجد في كتب الحديث. الوسي - التفسير ج: ١٦ ص: ٧١

سېلى باندي يې د کافرانو حواکونو ته ماته ورکړه، چې د لاسپینا وي
لپاره يې د حذيفة بن یمان روایت رانقلوو چې فرمایي^(۱) :
د خندق په غزا کې د مکې کافران زموږ طرفته وه او د دوی سره د
کافرانو نوري ډېري ډلي وي، چې پرموده باندي راختلي وي او د
حملې لپاره تياروه او دلتنه په مدینه منوره کې د بنې قريظوو یهودیان
وه، چې هروخت د دوی خخهدا وپره وه چې دوی مدینه منوره خالي
وويني او زموږ اهل او عيال یېخې له منځه یوسېي موږ د مدینې
داندي د جنګ په سلسله کې پراته وو منافقانو به د کورديوازي
والۍ او خالي والې په بهانه دنبي ﷺ خخه اجازه غوبښته او بيرته به
کورو ته راتلل نبې ﷺ به هر اجازه غوبښتونکي ته اجازه ورکول په
دغه بهير کې یوه شپه دو مره سخته سيلۍ (باد، دورې) راغله چې نه د
ې خخه مخکي راغلې وه او نه وروسته، تياره دو مره زياته وه چې د یو
سې ليدل خو خه کوي خپل لاس نه ليدل کېدې، باد دو مره سخت و چې
بورهاري يې د برق په څېر و منافقان خپلو کورو ته بېرته تلل. زموږ
درې سوه کسيزه ډله په دغه ئاي کې وه نبې ﷺ د هري یوه پوښته
کوله او د هري خوا څرنې يې کول په دغه لړ کې نبې ﷺ زما خواته
ټپېدې زما سره نه د بنمن خخه د حفاظت وسله وه او نه د یخ د
خنيوي لپاره شه جامه وه، یو کوچنې پتو را سره و، چې ما پر ځان
چولی و، پر پوندو باندي پر مخکه پوري مبنتي ناستوم، نبې ﷺ
پوښته وکړه چې خوک يې؟ ما ورته وویل: حذيفة یم، زه د یخ له امله
و لارېدای نه سه او د شرم له امله په مخکه پوري پيوست سوم، نبې ﷺ

راته وویل : ولارسه و درپه د دېمنانو تولگیو ته ولارسه او د هغۇى
 حال را اوره چي شە كېرى ؟ زەپە دغە وخت كى د بېرى او يخنى لە املىه تر
 تولو پە بد حالت كى و م خود رسول اللە ﷺ د امر منلو لپاره ولار سوم
 دستي روان سوم كله چي زە روان سوم نونبى ﷺ داسى دعا و كره :
 اللهم احفظه من يديه و من خلفه وعن يمينه وعن شمالك و من
 فوقه و من تحته .

زىباره : اي اللە ﷺ ! دده ساتنه د مخ دلوري او د شادلوري خخە
 و كېرى د راسته او چىچەلوري خخە يې (ساتنه و كېرى) دلوري او لاندى
 خوا خخە يې (ساتنه و كېرى). حذيفة ﷺ واىيى نبى ﷺ چي دادعا
 و كره زما خخە بېرى او يخنى بېخى ولارل او پر هر قدم ماتە معلومىدە
 چي گوييازه پە گرمى كى را روان يم او زما دروانپە دوپە وخت كى
 نبى ﷺ دا هم راته وویل : چي پەپتە خولە ولارسە هيچ حرکت مە كوه
 محض و گورە چي شە كېرى ؟ زە چىپە هلتە ورسىدم نو و مى ليىدل چي اور
 بلىپى خىلگ ئانونە ورتە تودوى يو سپى مى ولىدى چىپر تە ولار سئ
 تودوى يىايىپ پرتشىي موبدى هري خواتە نارپى دى چي بېرتە تە تلو
 نارپى و ھلىپ د دوئ پر خيمۇ باندى د خلورو طرفونو خخە بادونو د برى
 او رولىپ خىمىپ يې شىكىدىپ . آسونە او نور حيوانات يې ھلاڭ كېدله .
 ابو سفيان چي د تولو قومونو لكه سردار داسى جور سوی و پراورى يې
 ئان تودوى پە زرە كى مى راغله چي لە منخە يې يو سە دستي مى لە
 ترکش خخە غشى را و كېنى خود نبى ﷺ ارشاد را پە زرە سو ، چي
 حرکت و نە كېرى و گورە راسە ! بېرتە مى غشى و ترکش تە و اچاوه دوى
 تە يو خە شىك پيدا سوا و وې وویل : پە تاسو كى يو خوك جاسوس ستد

هريو دي خپل ملگرى تر لاس ونيسي ما هم ژريو سپى تر لاس ونيوى او پوبنتنه مي ئىنى و كره چى تەخوك يې؟ هغەراتە وويلى: سبحان الله تەما نەپېزنى؟ زە فلانكى يىم زە دەغە ئاخى خخە بېرتە را روان سوم كله چى نىمىي لارى تەراور سېدم تقرىباً شل سوارە دشا لەخوار اپسى راغله چى لنگوتې يې ترلىي وي او راتە وي ويل: چى تەخپل آقاتە ووايە چى الله ﷺ دىبىمنانو چارە و كره تەبېعەمە او سەزە چى كله بېرتە را اور سېدم نبى ﷺ يو كوچنى پتۇپ سر كرى و لمۇنخ يې كاوه د نبى ﷺ مبارك عادت دا و، چى كله بە د وېرى خە خېرە پېښە سوھ د مبارك بە د لمانجە و لوري تە توجه كول كله چى رسول الله ﷺ د لمانجە خخە فارغە سو، ما خپل د حال ټولە كىسە ورتە و اورول كومە چى مى ليدىلىي وە، نبى ﷺ چى د جاسوسى كىسە و اورېدل نو غابسونە مبارك يې (د خنداخخە) و ئەلپىل، نبى ﷺ زە د خپلۇ پېنسو مباركو سره پرې ايستلم او د خپل پتۇپ يوه بىرخە يې پر ما واچول ما خپلە سىنه د رسول الله ﷺ د تلو مباركو سره و مېنىلول^(۱).

^(۱) مسلم - الصحيح ۱۴۱۴/۳، (حدیث ۱۷۸۸) ابن هشام - السیرة ۲۳۰/۲، الحاکم - المستدرک ۳۱/۳، الهیشمى - کشف لاستار ۳۲۵/۲، مجمع الزوائد ۱۳۶/۶.

د حنین په غزا کي د معجزي په مهت
ماته په برياليتوب واو بسته

کله چي مكه مكرمه فتحه سوه د حنین غزا رامنځته سوه په دې غزا
 کي په لومړيو شپيو کي مسلمانانو ماته و خوره خود رسول الله ﷺ
 معجزه وه، چي د الله ﷺ له لوري مرسته راغله او خرگند برياليتوب تر
 ګوتو سو چي شاليد يې په لاندي تکو کي خلاصه کېداي سی:
 د حنین په غزا د مخالف لوري مشرتابه مخکي خپلو پوئيانو ته
 ويلى وه، چي هر کله مسلمانان را نژدي سول یو دم به د غشو باران پري
 کوي بيا به یو دم په توليزه تو ګه حمله پري کوي د مخالف لوري پوئيان
 پتې په درو کي ناست وو اسلامي څواکونو ته د دوی موقعیت نه
 معلوم پده کله چي اسلامي پوچ په دره ورکښپوتی ناخاپه هفو د غشو
 باران پرجور کړ. بيا يې په توليزه تو ګه حمله پروکړه پر مسلمانانو
 باندي يې دو مره فشار راوستي چي و شاتګ ته يې اړ کړل په پايله کي
 اسلامي پوچ یو په او بلې خواته و شيندل سو. Ҳينو په تېبنته پيل و کړ او
 رسول الله ﷺ يې یوازي پرېښودی در رسول الله ﷺ سره یوازي
 د وولس تنه اصحابان پاته سول^(۱).

(۱) لَقَدْ نَصَرَكُمْ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذَا أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ
 تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَيْسَ مُدْبِرِينَ

په دغه وخت کي نبي ﷺ خپله نبوی مېړانه بنکاره کړه پر مخ
ولاري او سخت جنګ يې پيل کړ، بیا يې خپل اکا عباس ﷺ ته چې
ډير لوی پغیسي و امر و کړ، چې مسلمانانو ته اواز و کړي تر خو سره
يوخای سی د عباس ﷺ د اواز سره ټول مسلمانان بېرته راي و خای سول
پر کافرانو باندي يې حملې پيل کړي^(۱).

رسول الله ﷺ په دغه وخت کي يوم موټ خاوری واخیستې د
دبمن لوري ته يې و شيندلې د دغه خاور و خخه الله ﷺ د هر کافر
ستړکو ته یوه برخه و رسوله چې په ډير بدحالت يې اخته کړل او په ډېر
لنډ وخت کي يې ماته و خوره مسلمانانو یوبی ساری برياليتوب تر
ګو تو کړ، آن تردې چې په لسها او وزره او بسان، سلاوي، خوراکي
توكۍ او اسيران يې ونيول، دبمن په تېټو سترګو د معجزوی توان په
وراندي مقاومت له لاسه ورکړ او په ډېر چابکي د طائف پر لوري
و خوچدې^(۲).

^(۱) ابن کثیر - البداية والنهاية ج : ٤ ص : ٣٣٠، الواقدي - مغازي ج : ٣ ص : ٨٩٣،
ابن هشام - السيرة ج : ٢ ص : ٤٤٢، احمد - المسند ج : ص : ٣٧٦، البخاري -
الصحيح ج : ٥ ص : ٣٥ حدیث: ٤٣١٧. مسلم - الصحيح، ج : ٣ ص : ١٤٠٠، حدیث :
١٧٧٦، الهیشمي - مجمع الزوائد، ج : ٦ ص : ١٨٢.

^(۲) مسلم - الصحيح، ج : ٣ ص : ١٣٩٨. ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَةً عَلَى رَسُولِهِ، وَعَلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الظَّالِمِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الْكُفَّارِينَ ﴿٢﴾ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
سورة توبة، ٢٦ - ٢٧ آيتونه.

در رسول الله ﷺ د وژنی

په شوم هدف پوهای

خرنگه چي اسلامي حکومت دبنو نضير قوم سره د او ر بند ترون کري و په دې ترون کي ديو بل سره د مرستي يادونه هم سوي وله همي د امله رسول الله ﷺ ديو خو ملگرو سره بن نضير قوم ته ورغلی تر خودوی د عمير ﷺ په ديت کي همکاري ورسره وکري، چي په خطاسره يې د بنو کلاپ دوه کسان وژلي وه، کله چي يې دوى ته يان وکړو دوى ورته وویل: صحیح ده تاسو دلي کښيني موږ هم داسي کو وکله چي دوى ولاړ رسول الله ﷺ يوه د پواله ته خنگ و هلی و دوى پخپلو کي مشوره سره وکړه چي راسئ محمد ﷺ ووژنود مرګ پلان يې داسي جور کړ، چي د ژرندي پل به يو خوک اخلي او د محمد ﷺ پر سرباندي به يې ايله کوي تر خو هغه په ووژل سی. د دغه کار لپاره يوبد بخته عمر بن جحاش تيار سو که خه هم سلام بن مشکم ددي کار مخالفت وکړ، خو چا يې پر خبره غوبنه ونيوه د بل لوري خخه الله ﷺ خپل نازولي ته د جبرايل ﷺ په واسطه خبر ورکړ، چي يهوديان داسي پلان لري. رسول الله ﷺ په تيزی سره د مدینې پر لوري رواني سو. وروسته ييا اصحابان مبارکان ورسره يو حاي سول اصحابانو ورته وویل، چي يار رسول الله ﷺ! تاسورا و پاڅدلاست موږ هیڅ پوهنه سو و رسول الله ﷺ د يهوديانو د شوم پلان په اړه معلومات ورکړل. همداد نبی معجزه وه، چي بشري توان پر داسي پېښو د پوها وي توان نه لري^(۱).

د معراج پېښه نبوی معجزه ووه

نريوال ساينس پوهان په دې اند دي چي لور هيش آسمان نسته بلکي پورته يوه نه پايدونکي فضا ده. د دوى دغه درواغجه وينا يوازي د دې خبرې پر بنسته ده چي د دوى کوچني فکرونده د دې جوگه نه دي چي د يوه لوی واکمن پربې ساري واکمني دي په پوره ډول پوهای راولي يا په بل عبارت چي په ساده بنه يې تعبير کړو دوى تراوسه پدې نه دي توانېدلې چي داسمان د لوروالي معيار حاتته معلوم کړي هر خومره هلي څلي چي يې کړي دي يوازي د ناتوانې پر لاره تللي دي نو ځکه دوى وايي چي آسمان نسته. حققت دا دئ چي اللہ ﷺ اووه آسمانونه، عرش - کرسی او اووه مهکي پیداکړي دي خوانساني فکر د دې توانايي نه لري چي د دې تولو شيانو پېژندنه دي وکړي. په هر صورت خوک چي په دې وتوانېږي چي د اوو آسمانونو سفر وکړي بنکاره خبره ده، چي معجزه ورته ويل کېداي سی ځکه دا کارتربشيри توان وتلى کار دئ. دغه معجزه د رسول اکرم ﷺ خخه خرگنده سوي ده، چي تفصيل يې په لاندي ډول دئ:

کله چي رسول اللہ ﷺ ته يو په بل پسي ستونزي راغلي اخر د طائف د خلکو خخه هم ناهيلی سو، دا په حققت کي د غمونيو سپلاب و، خو بیا هم د بشريت وياري من انسان د دې تولو ستونزو سره مقاومت کاوه په هر صورت اللہ ﷺ د حضرت محمد ﷺ د دا د په موخه ده مبارک ته د معراج وياري ور په برخه کړ، که خه هم د معراج د پېښي په نېټه

کي د تاریخ پوهانو تر منځ اختلف سته هغه په دې دول چي امام طبري
رَعَى اللَّهُ عَلَيْهِ فَرِمَأَيْ : د مراجـعـ قصـهـ د نـبـوتـ پـهـ لـوـمـرـىـ کـالـ پـيـبـنـهـ سـوـپـدـهـ .

امام نووي او امام قرطبي (رحمة الله عليهما) فرمایی: د مراجـعـ
قصـهـ د نـبـوتـ پـهـ پـنـحـمـ کـالـ کـيـ پـيـبـنـهـ سـوـپـدـهـ . حـيـنـوـ عـلـمـاـوـوـيـيـ نـورـيـ نـېـتـيـ
همـبـسـوـدـلـيـ دـيـ^(۱) .

خو که چيرى د تولو علماء دلائل و خپرل سی دا جو توی چي د
معراج پیښه د پیغمبری په لسم کال رامنځته سوپدہ او دا خبره یقیني
ده، چي د مراجـعـ پـهـ پـيـبـنـهـ کـيـ هـيـثـ شـكـ نـسـتـهـ اوـ دـ تـوـلـوـ عـلـمـاءـوـوـ پـرـيـ
اتفاق دئ په تبرو خوارلسو پېړيو کي هیچا داسي نظر نه دئ ورکړي،
چي د مراجـعـ لهـ پـيـبـنـيـ خـخـهـ دـ انـکـارـ مـحـضـ اـشـارـهـ پـکـښـيـ ويـ^(۲) .

ابن قيم ليکي: رسول الله ﷺ د روح او جسد دواړو سره په وينه
د یو برافق په مټ د جبرائيل ﷺ په ملتیا د بیت الحرام خخه و بیت
المقدس ته ورسیدی، رسول الله ﷺ په بیت المقدس کي کښته سو
دوه رکعته لمو neckline وکړ، خپل برافق یې د مسجد د دروازې سره وترې.
بیا رسول الله ﷺ لومړي اسمان ته ولارې د اسمان د دروازې د
خلاصلو لپاره جبرائيل ﷺ ملايكو ته وویل: چي محمد ﷺ راسه
دئ دروازه ورته خلاصه سوه. رسول الله ﷺ آدم ﷺ ولیدی سلام یې
ورته ووایه، آدم ﷺ جواب ورکړ، بنه راغلاست یې ورته ووایه او د
رسول الله ﷺ د نبوت اقرار یې وکړ. الله ﷺ و رسول الله ﷺ ته د
آدم ﷺ راسته لوري ته نېکمرغه انسانان وښودل او چپه لوري ته یې

^(۱) زاد المیعاد ۴۹-۲.

^(۲) البیهقی - دلائل النبوة ۳۵۴/۲، الذہبی - تاریخ الاسلام ۱۴۱/۱، ابن کثیر -
البداية والنهاية ۱۰۷/۳ ، وانظر : البخاری - الصحيح (فتح الباری) ۴۹۲/۳ ،
۱۹۶/۷، منہلم - الصحيح ۱۴۸/۱

بد بخته انسانان و بنو دل. بیا رسول الله ﷺ دوهم اسمان ته ولاری
 دروازه ورته خلاصه سوه، په دوهم اسمان کي یې يحيى ﷺ او
 عيسى ﷺ ولیدل سلام یې ورته و وايد هغۇي جواب ورکر، مبارکي یې
 ورته و ويل او د ده مبارك د نبوت اقرار یې وکر. بیا رسول الله ﷺ
 دريم اسمان ته ولاری هلته یې یوسف ﷺ ولیدى، سلام یې ورته
 و وايد هغە جواب ورکر، مبارکي یې ورکر او د ده مبارك د نبوت اقرار
 یې وکر. بیا رسول الله ﷺ خلورم اسمان ته وختى هلته یې ادریس
 ولیدى سلام یې ورته و وايد، هغە جواب ورکر، بىه راغلاست یې
 ورته و وايد او د نبوت اقرار یې وکر. بیا رسول الله ﷺ پنخۇم اسمان ته
 وختى هلته یې هارون ﷺ ولیدى سلام یې ورته و وايد هغە جواب
 ورکر، بىه راغلاست یې ورته و وايد او د ده مبارك د نبوت اقرار یې
 وکر. بیا رسول الله ﷺ شېزم اسمان ته وختى هلته یې موسى ﷺ
 ولیدى سلام یې ورته و وايد موسى ﷺ جواب ورکر، بىه راغلاست یې
 ورته و وايد او د ده مبارك د نبوت اقرار یې وکر. كله چى رسول الله ﷺ
 د موسى ﷺ خخە روانپىدى موسى ﷺ وژرل، رسول الله ﷺ پونتىنه
 چنى وکرە، چى ولې دى وژرل؟ موسى ﷺ ورتە و ويل: پر دې مى
 وژرل، چى يو چوان چى ترما و روستە پىغمبر سوی دئ او امتیان بە یې
 زما ترا متيانو دېر و جنت ته ولارسى. بیا رسول الله ﷺ اووم اسمان
 ته وختى په اووم اسمان کي یې ابراهيم ﷺ ولیدى سلام یې ورتە
 و وايد، ابراهيم ﷺ جواب ورکر، مبارکي یې ورتە و ويله او د ده
 مبارك په نبوت یې اقرار وکر. تر دې و روستە رسول الله ﷺ سدرة
 المنتهى ته بو تلل سو، بیا رسول الله ﷺ ته بيت المعمور بىكارە سو
 و روستە دالله ﷺ دربار ته ورسول سو، الله ﷺ ته دومە نىزدى سو لىكە

دو پ ليندي چي سره نژدي وي او ياتردغه هم لب فاصله وه، بيا الله ﷺ
 چي خه و حي رسول الله ﷺ ته كولي هغه و حي يې ورته و كره، پنهوس
 لمونخونه يې پر فرض كړل، وروسته رسول الله ﷺ بپرته را و ګرځيدی
 کله چي تر موسى ﷺ تپريدي موسى ﷺ پونښته ځني و كره، چي
 الله ﷺ خه امر درته و كره؟ رسول الله ﷺ ورته و فرمایل چي الله ﷺ
 پنهوس لمونخونه راباندي فرض كړل، موسى ﷺ ورته و ويل:
 چي بپرته ولار سه د الله ﷺ خخه د دغه لمونخونو د لبواالي
 غوبښته و كره، ستا امت د دومره لمونخونو تو ان نه لري. رسول الله
 ﷺ و جبرائيل ﷺ ته و كتل، جبرائيل ﷺ اشاره ورته و كره يعني دا
 چي که ته غوارې کېدلاي سی. رسول الله ﷺ بپرته د خپل بادار و
 دربار ته ورسول سو او خواست يې ورته و كره. د بخاري په یوه روایت
 چي الله ﷺ لس لمونخونه ورکم کړل. رسول الله ﷺ چي بيرته
 را و ګرځيدی موسى ﷺ يې خبر کره. موسى ﷺ بيا مشوره ورکره،
 چي د الله ﷺ خخه د لبواالي غوبښته و كره، ستا امت د دومره لمونخونو
 تو ان نه لري. بيا رسول الله ﷺ ولاري. لنده دا چي آخر پنه له لمونخونه
 پاته سول بيا هم موسى ﷺ ورته و ويل، چي د الله ﷺ خخه د لبواالي
 غوبښته و كره خو رسول الله ﷺ ورته و ويل، چي د الله ﷺ خخه
 شرمېږم. زه د دغه لمونخونو په کولو کي الله ﷺ ته تسلیم یم او سر
 ورته کښته کوم. رسول الله ﷺ چي خه ليري سو یو آواز پدې ډول
 وسو: ما خپله فريضه نافذه کره او پر خپلو بندگانو مي د لمونخو
 کموالي و كره^(۱).

^(۱) زاد الميعاد ۴۸-۲، ۴۷، ۴۷۱، ۴۷۰، ۴۵۶، ۴۵۵، ۴۸۱، ۵۴۹، ۵۴۸، ۵۵۰) و مسلم جلد - ۱، صفحه ۹۱-۹۶.

همندا دول رسول الله ﷺ په دغه شپه نوري حيرانونکي پېښي
 ولیدي د بيلگي په دول رسول الله ﷺ هغه کسان وليدل چي په دنيا کي
 د يتيمانو مالونه په ظلم سره خوري شوندان يې د اوښانو په خير وو د
 اور سکروتى يې په خوله چيخللى او تر دبره (د مردارى وتلو) تر ئاي
 وتلى. رسول الله ﷺ سود خورونکي وليدل چي نسونه يې دو مرە لوي
 وو لكه خونى. رسول الله ﷺ هغه بسحبي ولیدي چي مرونە لري او زنا
 کوي په سينو يې لوي کابره اغزى چيخل سوي وو او د اسمان او
 مئكى تر منع حړپدلي^(۱).

^(۱) البیهقی - دلائل النبوة ۳۵۴/۲، الذہبی - تاریخ الاسلام ۱۴۱/۱، ابن کثیر -
 البداية والنهاية ۱۰۷/۳، وانظر : البخاری - الصحيح (فتح الباری) ۴۹۲/۳
 ۱۹۶/۷، مسلم - الصحيح ۱۴۸/۱.

در رسول الله ﷺ

د ئيگر مبارڪ عمليات (اپروپشن)

رسول الله ﷺ تل دالله ﷺ له خواپه معنوی صفتونو نازول سوی دئ، چي يوه بېلگه يې د کوچنيوالی له هغه عمليات خخه عبارت ده، چي ده مبارڪ د ماشومانو سره لوبي کولي يو خوک راغلى او دى مبارڪ يې تر لاس ونيوی سينه يې و خيري کره يو جامد شى يې ځنې جلاکړ، بیا يې د ده زړه د سرو زرو په پیاله کي د زم زم په او بو پرپولی پېرته يې سينه ورو ګندله. د دې پېښي په ليدلو سره نور کوچنيان په چابکي سره و حلیمه په لیدلو سره نور کوچنيان په چا و واژه. حلیمه چي راغله که يې و کتل د ده مبارڪ په رنگ کي تغير له و رايه معلومې ده مرنه و، بلکي دا د ده يوه معجزه وه^(۱).

^(۱) ابن هشام - السیرة ۱/۱۶۴.

د حديبي په ترون کي

د رسول الله ﷺ معجزه

د حديبي د سولي پر مهال اصحاب کرام د او بود کموالي سره مخ سول دوى رسول الله ﷺ ته شکایت و کر. د رسول الله ﷺ و مخته يو لو بني پرورت و، ده مبارک په هغه لو بني او دس تازه کر، بيا يي لاس مبارک پر هغه لو بني باندي کښېښود، د ده مبارک تر ګو تو د چيني په څې او به را ووتې ټولو اصحابو ﷺ او د سونه پر تازه کړل او توله او به سول^(۱).

دونو اطاعت

يوه ورخ رسول الله ﷺ د حاجت پوره کولو لپاره ولاړي په دغه ځاي کي د ستر شى نه و، د یوې شپلي پر غاره باندي دوي درختي جلا جلا ولاړي وي، رسول الله ﷺ ورغلی يوه درخته يې تر بناخونو ونيوله او ورته وي ويل: اې درختي! د الله ﷺ په حکم زما اطاعت وکړه. هغه درخته ورسره را روانه سوه داسي يې اطاعت کاوه لکه او بنس چې تر مهار ونيسي. بيا رسول الله ﷺ هغه بله درخته تر بناخونو ونيوله او په ورته دول يې ورته و فرمایل. هغه درخته هم راغله رسول

الله ﷺ ته يې ستره جوره کره. کله چي رسول الله ﷺ حاجت پوره کر،
درختي بېرتە خپلو ئايونو ته ولاپي^(۱).

د غرونو سلام

حضرت علي ﷺ فرمایي : زه يوه ورخ د رسول الله ﷺ سره و
صحراته ووتم د رسول الله ﷺ و مخته چي به کوم غريما درخته راتله
هغه به داسي ورتە ويل :
السلام عَلَيْكَ يَارَسُولَ اللهِ^(۲)
زیاره : پرتا دی سلام وي اي د الله ﷺ رسوله!

د لېرو خرماوو ډپرواڭى.

د خندق په غزا کي مسلمانان د ډول ډول ستونز سره لاس او
گريوان وو يوه ستونزه داوه، چي مسلمانانو هيچ اقتصادي پياورتىانه
درلوده د خندق په غزا کي ډپر مسلمانان وبدى وو په هر صورت په يوه
روایت کي رائحي چي د بشير بن سعد لور ته خپلي مور يو شه خرماوي
ورکري تر خو خپل پلار او ماما ته يې يوسى او هغه يې و خوري. دغه
نجلى چي خرماوي راواخىستى، د رسول الله ﷺ و مخ مبارڪ ته
تېرىدله. رسول الله ﷺ ترې و پوبىتل چي شه دى راخىستى دى؟ دى

(۱) مسلم . رقم (۳۰۱۲) عن جابر .

(۲) رواه الترمذى عن علي . رقم : (۳۶۳۵) والترغيب والترهيب (۲-۲۲۹).

ورته وویل : یا رسول اللہ ﷺ ! دغه خرماوي خپل پلا راو ماما ته ورم
 چي وي خوري. ده مبارک ورته وویل : دلته یې راوره ! کله چي دي
 خرماوي وروري رسول اللہ ﷺ پريوه پتهو باندي واچولي بیا یې يو
 کس ته وویل : چي په لور او از بع وکره تر خود خندق ټول کارکونکي
 راسي او د دې خرمابو خخه خوراک وکړي . هغه کس همداسي وکړه بع
 یې وکړ، ټول خلک راغلل او د دې خرمابو خخه یې خوراک وکړ. ټوله
 مل سول^(۱).

دا هم یوه نبوي معجزه وه، چي انساني فکر په بنکاره ډېر ليري
 ترې پاتېږي کوم خوک چي په زره کي د نفاق او ر لري هغه ته بیخي
 درواغ بنکار پېږي.

(۱) قال ابن إسحاق : ... قالتْ داعشىي أمي عمرة بنتُ رواحة ، فاغطشى حفنةً منَ تمرٍ في ثوبِي ، ثمَ قالتْ أيَّتِيْ . أذْهَبِي إِلَى أَبِيكَ وَحَالَكَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ رَوَاحَةَ بَعْدَاهُمَا ، ... ثُمَّ قَالَ لِإِنْسَانٍ عِنْدَهُ أَصْرَخَ فِي أَهْلِ الْجَنَّةِ : أَنْ هَلَّمَ إِلَى الْعَذَابِ . فَاجْتَمَعَ أَهْلُ الْجَنَّةِ عَلَيْهِ فَجَعَلُوا يَأْكُلُونَ مِنْهُ .. ابن هشام - السيرة

د خوتنو په غذا په سوونو خلک ماره سول

د خندق په غزا کي بله معجزه داوه، چي رسول الله ﷺ په لپه خوراکي توکوسره ڈپر اصحابان مبارکان ماره کړل. هغه په دې ڈول چي حضرت جابر ؓ چي کله در رسول الله ﷺ لوبه ولیده، تو په کورکي یې یو سپرلى درلودی هغه یې حلال کړ او یوه کاسه اور بشي یې درلودې چي شاوخوا دوه نيم کيلو گرامه کېډې دا یې او ره کړې کله چي غونبې او دودې پاخه سوه نو جابر ؓ په پته رسول الله ﷺ ته وویل: يا رسول الله ؓ! ته او ستا خاص ملګري زما ميلمانه یاست. رسول الله ﷺ په دې خبره خوشاله سو. د خندق ټولو کارکوونکو ته یې خبر ورکړ، چي د جابر ؓ ميلمانه یاست که څه هم جابر ؓ در رسول الله ﷺ په دې خبری سره چي د خندق ټول اصحابان یې راوغونښتل یو څه په تشويش کي سو، خود رسول الله ﷺ امر و څه یې نه سواي ويلاي. اصحابان مبارکان چي د جابر ؓ کور ته راغل رسول الله ﷺ پخپل مبارک لاس و ټولو ته دودې ورکړه، ټوله ماره سول مګر دومره غونبې او دودې پاته سوه لکه لو مرۍ چي وه يعني داسي سوه لکه یې خي چي چا خوراک نه وي تري کړې بلکې د رسول الله ﷺ معجزه وه چي ټول ماره سول، خود جابر ؓ هیڅ تاوان نه وسو^(۱).

د معجزي په مت

د امپراتوريو د نسکور پدا خبر

د خندق په غزا کي بله معجزه داوه، چي اصحابانو مبارکانو خندق
کښي ناخاپه یوه داسي ډبره پيدا سوه، چي اصحابانو نه سواي ماتولاي
نو رسول الله ﷺ ته یې د دغه ډبري په اړه شکایت وکړ. رسول الله ﷺ
په خپله ور کښته سو هغه ډبره یې درې څله وو هله لو مری څل چي
يې وو هله الله اکبر یې وايده او بيا یې وویل: ما ته د شام کيليانی را کړل
سوې. بيا یې دوهم واري پروکړ، بيا یې الله اکبر ووايده بيا یې وویل: ما
ته فارس را کړه سو. بيا یې دريم واري پروکړ، بيا یې وویل: ما ته یمن
را کړه سو^(۱).

در رسول الله ﷺ د دغه ور اندويني سره سم همداسي و سوه په ډېر
لنډ وخت مسلمانانو دغه سيمې فتحه کړي.

له ډبرو څخه رسول الله ﷺ ته د سلام آواز

ډبري د جمادات یوه برخه ده، طبعاً د نطق توانيي نه لري مګرد
رسول الله ﷺ معجزه وه، چي ډبرو ورته د سلام ډغونه کول ځکه په یوه
روايت کي رائي چي رسول الله ﷺ و فرمایل: زه د مکي هغه ډبري

^(۱) احمد - المسند ۳۰۲/۴، الهيسي - مجمع الزوائد ۱۳۱/۶، ابن حجر - فتح الباري ۳۹۷/۷، الطبراني - المعجم الكبير ۳۷۶/۱۱.

او س هم پېژنم، چي تر نبوت و راندي يې ما ته سلامونه ويلى. په يوه بل روایت کی راغلی دی چي رسول اللہ ﷺ و فرمایل : زه او س هم هغه ڈبری پېژنم چي د بعثت پر مهال يې ما ته سلامونه ويلى^(۱).

د خرمادو چي وني ڦرا

په پيل کي په نبوي مسجد کوم دریئ (ممبر) نه و، رسول اللہ ﷺ چي به کله خطبه ويله نو و هغه ستون ته به يې شاول گوله کومه، چي د خرماله و چي تني شخه وه. د وخت په تېرې دو سره اصحابانو و پتېيل چي ممبر جور کري، داسي يې هم و کره کله چي ممبر جور سو رسول اللہ ﷺ پرنوي ممبر باندي مسلمانانو ته خطبه واورول. هغه ستون د کو چنيانو يا او بسانو د حکپروي په چېرې غکاوه او درسول اللہ ﷺ په بېلتون باندي يې ڦرا کوله. بيا رسول اللہ ﷺ راغلی پر هغه ونه باندي يې د داد په موخه خپل لاس مبارڪ تېر کړ او د هغې تني بع و درېدی^(۱).

(۱) ۲۰ - حدثنا محمد بن سعيد أخبرنا يحيى بن أبي تكير العبدى عن إبراهيم بن طهمان عن سماك عن حابر بن سمرة قال قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم : «إلى لأغرفَ حَرَّاً يَنْكُمْ عَلَى قَبْلِ أَنْ أَبْقَتُ، إِلَى لأغْرِفَ الْآنَ». دارمي ۲۳/۱، مسنـد احمد ۵/۸۹.

(۱) ۳۳۱۸ - حدثنا محمد ... كان النبي صلى الله عليه وسلم يخطب إلى جذع فلما آتته المبشر تحول إلى فحسن الجذع فاتأه فمسح يده عليه . بخاري - الصحيح ۱۱/۴۱۹ باب علامات النبوة .

د نبوی دریخ بسورپدل

عبدالله بن عمر (رضی الله عنهم) فرمایی: یوه ورخ رسول الله په اغیز لرونکی بع پر نبوی دریخ باندی د الله لويی بیانوله خلک د دی وینا خخه زیات اغیز من و و آن تردی چی رسول الله خپله هم د الله لويی ترا اغیز لاندی راغلی و ماچی و کتل رسول الله چیده او راسته لوری ته بسورپدلاندی چی می و کتل نبوی دریخ دو مره په زوره - زوره بسورپدل، چی زه پردی و و پرپدم چی رسول الله به د دریخ خخه لاندی را ولوپزی^(۱).

رسول الله ته د اوین سجده

انس بن مالک فرمایی:

د انصارو یوی کورنی اوین درلودی د دی لپاره چی ورخنی ستونزی په حل کړي. په ناخاپی ډول اوین د دوی خخه سرغرونه پیل کړه، بار ورلو ته یې او بدنه ورکوله آن تردی چی د دوی سره یې جنګ کاوه. څښتنان یې رسول الله ته راغلل د اوین په اړه یې شکایت وکړ. رسول الله د ملګرو سره یو ئای د اوین پر خوا ورغلی، اوین

(۱) ۵۳۵۱ - حدثنا بهز .. عن عبد الله بن عمر قال قرأ رسول الله صلى الله عليه وسلم هذه الآية وهو على المتبادر {والسموات مطويات في بيته ستحاته وتعالى عما يشركون} قال يقول الله أبا .. رحفت به المتبادر حتى ظنت أن الله سيحررها. مسند احمد . ۳۳۸/۱۱

د یوه دپواله شا ته و رسول الله ﷺ د اوین پر لوري ور روان سو اصحابانو ورته وویل: يا رسول الله ﷺ! دغه اوین د سپي په چېر حملې کوي هسي نه چېر کوم تاوان در ورسوي؟ رسول الله ﷺ په جواب کي ورته وویل: کومه پروا نه لري. کله چېر رسول الله ﷺ په ورنېزدې سو اوین ورته راغلى سجده يېر ورته وکړه. رسول الله ﷺ په تندی لاس ورتېر کړ، اوین عاجزي اختيار کړه، ترداسي بریده چېر کار کولو ته يېر اوږد کښېښوډه بیا يېر سرغرونه نه ده کړي. اصحابو چېر د اوین دغه کرنه ولیده رسول الله ﷺ ته يېر وویل: يا رسول الله ﷺ!
اوین تا ته سجده وکړه. موږ خو يېر باید پېختي درته وکړو؟ رسول الله ﷺ په جواب کي ورته وویل: د الله ﷺ پرته بل چا ته سجده نه ده روا، که چيري د الله ﷺ پرته بل چا ته سجده روا واي نو ما به بنځو ته امر کړي واي خو خپلو مړونو ته د مړونو د حق د ډپروالي له امله سجده وکړي^(۱).

کله انسان د دې جو ګه دئ چېر په ورته ډول کار وکړي او یو بې نطقه حیوان دی ورته سرتیپ کړي. همدا ډول یوه بله پېښه هم رامنځته سوې ده ځکه عبدالله بن جعفر رض فرمایي: یوه ورځ زه د رسول الله ﷺ سره ملګرۍ وم د انصار یو باځ ته ورغلو. که مو کتل یو اوین رسول الله ﷺ ته راغلى ځکروی يېر و، تر ستړګو يېر اوښکي توپیدې. رسول الله ﷺ پر سر لاس ورتېر کړ، بیا يېر وپوبنتل چې د دې اوین خښتن خوک دئ؟ یو خوان انصاري راغلى وي ویل: چې دا اوین زما دئ. رسول الله ﷺ ورته و فرمایل: ته د الله ﷻ خخه نه وپرېږي،

^(۱) رواه الإمام أحمد في مسنده (١٥٨/٣، ١٥٩)، قال ابن كثير: وهذا اسناد جيد وقد روی النساء بعضه. انظر: البداية والنهاية (١٤٢/٦).

الله ﷺ ته د دې اوښ مالک کړي يې حال داچي دغه اوښ ما ته ستا
څخه شکایت وکړ، چې غذايی پالنه يې په صحيح دولنه کوي^(۱).

^(۱) رواه ابو داود برقم (۲۵۴۹) و رواه الامام احمد في المسند (۲۰۴/۱)، (۲۹۵)
والحاكم في المستدرك (۱۰۰، ۹۹/۲) وقال : هذا حديث صحيح الاسناد ولم يخرجاه
ووافقه الذهبي . والحديث اصله في مسلم بالاسناد نفسه دون قصة الجمل برقم
(۳۴۲).

الهي ساتنه

خرنگه چي د رسول الله ﷺ سره تولو کافرانو د وس تر بریده
دبمني کوله او خومره چي يې توان رسپدي، د رسول الله ﷺ د له
منخه ورلو لپاره يې هخي کولي په پيل کي رسول الله ﷺ حيني خلک
په دې گوماري وو، چي د شپې پيره وکري کله چي الله ﷺ رسول
الله ﷺ ته دده د ساتني په اړه آيات نازل کړ، رسول الله ﷺ و اصحابو
ته امر و کړ چي نوره پيره مه کوي، الله ﷺ زما د ساتني ژمنه و کړه^(۱).

د دغه آيات تر نازلېدو وروسته رسول الله ﷺ د تولي نړۍ د
دبمني سره هیڅ محافظظ (چوکيدار) نه دروی د کافرانو د هر خومره
هڅو سره بیا هم هیڅ په دې وند تو انېدل چي رسول الله ﷺ ته کوم تاوان
ورسوی سره د دې چي رسول الله ﷺ هیڅ محافظظ هم د ځان لپاره نه و
استخدام کړي. د لا سپیناوی په موخه يې دوې نوري پېلګي هم
رانقلوو^(۲):

لومړۍ دا چي ابو هریره ﷺ فرمایي: یوه ورڅه ابو جهل و خلکو ته
وویل: محمد ﷺ ستاسو په مخ کي سجده کوي؟ خلکو ورته وویل:
هو، ابو جهل وویل: په لات او منات بتانو دي مي قسم وي که مي
محمد ﷺ پر سجده کولو باندي ولیدي زه به يې سر ووهم. یوه ورڅه
رسول الله ﷺ پر لمانځه باندي ولار و، ابو جهل خبر سو. په ډېره

^(۱) انظر : الآية ٦٧، سورة مائدة.

^(۲) رواه الترمذى برقم (٣٠٤٦)، والحاكم في المستدرك : (٣١٣/٢).

چابکی سره د توري سره يو حای محمد ﷺ ته ورغلی کله چي
ورنژدي سوبې هوښه پرمخکه ولوپدی. تر خه وخت وروسته پر هوښ
سو، خلگو ورته وویل: شه درته پښنه سوه؟ ده په جواب کي ورته
وویل: زه چي محمد ﷺ ته نژدي سوم په ناخاپي ډول زما او د ده تر
منځ د اورلوی خندق پیدا سو، زه يې سخت ووپرولم ترداسي بريده چي
د ډپره وهمه بې هوښه سوم^(۱).

دوهمه دا چي رسول الله ﷺ د يو پي غزا خخه دراتګ پر مهال تر
يو پي وني لاندي بيده وو، توره يې په درخته ھرولي وه ناخاپه يو اعرابي
(صحرايي) راغلى. د رسول الله ﷺ توره يې را واخيسنه پر رسول
الله ﷺ باندي يې پورته کره. رسول الله ﷺ په دغه وخت کي رايدار
سو اعرابي ورته وویل: خوک به دي او سن راخخه خلاص کري؟ رسول
الله ﷺ په حواب کي ورته وویل: الله ﷺ به مي درخخه خلاص کري.
په دغه وخت کي د اعرابي د لاسه توره ولوپده. بيا رسول الله ﷺ توره
را واخيسنه پر اعرابي يې پورته کره او ورته وي په جواب کي وویل: ته ډپرنې
خوک راخخه خلاص کري؟ اعرابي په جواب کي وویل: ته پر
نيونکي يې پر ما احسان وکړه رسول الله ﷺ ورته وفرمايل: ته پر
دي شاهدي ورکوي، چي د الله ﷺ پرته بل د عبادت لايق نسته او زه د
الله ﷺ پيغمبر يم؟ هغه په جواب کي ورته وویل: زه ستا سره وعده
کوم، چي هيڅکله به ستا سره جنګ نه کوم او نه به د هغه کسانو سره
مرسته کوم چي ستا سره جنګ کوي. اعرابي چي کله دغه خبره وکړه
رسول الله ﷺ پرپنسودي اعرابي پر خپله لاره باندي ولاري، کله چي

(۱) رواه البخاري مختصرًا - انظر الفتح ٤٩٥٨/٨، و رواه مسلم واللفظ له برقم
٢٧٩٧.

خپل قوم ته ورسپدی نو خپل قوم ته يې وویل: زه تاسو ته تر تولود بنه
انسان خنخه راغلی يم^(۱).

(۱) يَتَأْيِهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا بِنَعْمَتِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيهِمْ فَكَفَ أَيْدِيهِمْ عَنْكُمْ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلَيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

الآية ۱۱ - سورۃ المائدہ

وانظر ابن کثیر - التفسیر ۵۸/۳ - ۵۹، من روایة عبدالرازاق بسنده عن طریق معمر
الی جابر، والطبری - التفسیر ۱۰۶/۱۰، ابن هشام - السیرة ۲۸۷/۳ - ۲۸۸، باسناد
متصل، وانظر ابن حجر - فتح الباری ۴۱۷/۷.

در سول الله وړ اندوینی

د دې ويار من امت خوا خودي پیغمبر ﷺ د خپلي لوروني له مخي خپل امت ته په معجزانه ډول تولي هغه پیښي بيان کريدي کومي چي دا امت ورسره لاس او ګريوان کېږي حکه حذيفة بن يمان ﷺ فرمائي:

رسول الله ﷺ د سهار لمو نع ادا کړ، منبرته وختي او خطبه يې موبته وړاندی کړه تر داسي بريده چي د ما پښين د لمانځه وخت راغلي د ما پښين د لمانځه د ادایني لپاره را کښته سو. د ما پښين لمو نع يې ادا کړ بيا منبرته پورته سو، خطبه يې بيا پیل کړه تر داسي اندازې چي د ما هیگر وخت راغلي، بيا رسول الله ﷺ را کښته سو او د ما هیگر لمو نع يې ادا کړ، بيا منبرته وختي خطبه يې پیل کړه آن تر دې چي لمرو لو پدی. په دغه خطبو کي يې موبته تولي هغه پیښي بيان کړي کومي چي پخوا تپري سوي وي همدا ډول يې هغه شه راته وښو دل کوم چې په راتلونکې زمانه کي پښیدونکي دي دغه تولي پیښي موبزده کړي او ياد مو کړي^(۱).

رسول الله ﷺ د راتلونکو پښو په اړه ډېري ويناوي کړي دي خو د نموني په ډول ځيني رانقلوو:

^(۱) رواه البخاري - انظر الفتح ۱۱۵۵/۲ رواه مسلم برقم: ۲۸۹۴.

د جهري په اړه پيشکويي

حضرت ام حرام ﷺ د انس ﷺ خاله وه،نبي ﷺ به د هغې کور ته زيات تشریف وړی او کله کله به یې د غرمی آرام هم د دې په کور کي کاوه. یوه ورڅنې نبی ﷺ د دې په کور کي آرام کاوه په مسکاراپورته سو، ام حرام ﷺ پونتنه حنی وکړه، چې زما مور او پلاردي ترتا قربان سی پر خه شي مسکى سوې؟ ده مبارک و فرمایل: زما د امت خه خلک ما ته و بسodel سول، چې د دریاب پر خنده د جنګ په اراده داسي پر آسانو سپاره دي لکه پاچهان چې پر تختونو ناست وي. ام حرام ﷺ وویل: اې د الله ﷺ رسوله! ما ته هم دعا وکړه، چې الله ﷺ می په دوی کي شامله کړي. نبی ﷺ و فرمایل: ته به هم په دوی کي شامله سې، تر دې وروسته بیا نبی ﷺ آرام وکړ، بیا راپورته سو مسکى سو. ام حرام ﷺ د مسکا سبب حنی و پونتنی. نبی ﷺ په هغه ډول جواب ورکړ. دې بیا ورته وویل: اې د الله ﷺ رسوله! ما ته دعا وکړه چې زه هم د دوی په دله کي داخله سم. نبی ﷺ ورته وویل: ته به په لوړۍ دله کي يې.

د حضرت عثمان ﷺ په خلافت کي امير معاویه ﷺ د شام حاکم و، پر جائز قبرص باندي یې د حملې کولو اجازه و غونښته. حضرت عثمان ﷺ اجازه ورکړه، امير معاویه ﷺ یو لښکر تیار کړ او حمله یې وکړه. په دغه لښکر کي ام حرام ﷺ او د دې مېړه دواړه موجود وو د ډیرته راتګ پروخت ام حرام ﷺ پريو هغاتره سپره وه، چې

هغه غاتره و تورپده دا مبارکه حني ايله سوه مغزى يې مات سو او
وفات سوه او هم هلته خاور و ته و سپارله سوه^(١).

تر قیامت و راندی شپږ پېښي

رسول الله ﷺ فرمایي: د قیامت تر راتلو و راندی شپږ پېښي
خرگندپېږي، چي د لاندنسيو پېښو خخه عبارت دي:
لومړۍ: زما وفات کيدل.

دوهمه: د بیت المقدس فتحه کيدل، چي په هغه وخت کي
مسلمانان نه وه پربرلاسي.

دریمه: په مسلمانانو کي عمومي و باګډېدل.

خلورمه: د مال او شمنته دو مره ډپرپدل چي خلک به سل دیناره
هیڅنه بولي. په هغه مهال کي سل دیناره ډپره لویه شتمني وه.

پنځمه: د عربو په هر کور فتنې تتوتل.

شپږمه: د مسلمانانو او عيسایانو تر منع روغه جوره او یيا د
عيسایانو له خوارو غه ماتول^(٢).

په پورته شپږو پېښو کي پنځه رامنځته سوي دي، حکه رسول الله
ﷺ وفات سوي دي، د حضرت عمر ﷺ په خلافت کي بیت المقدس
فتحه سوا د ده مبارک په خلافت کي پر (عمواس) نومي ځاي باندي د
مسلمانانو په لنېکر داسي و باګډه سوه، چي په درو ورخو کي ديارلس
زره مسلمانان وفات سول. خلورمه او پنځمه شمېره نښاني د عثمان

^(١) رواه البخاري انظر: فتح الباري: ٦ (٢٧٨٨)، ومسلم برقم ١٩١٢.

^(٢) بخاري: ٣١٧٦.

په خلافت کي بنکاره سوي.

دا هم د رسول الله ﷺ معجزه وه، چي تولي و راندويني ربنتيني او پر خپل خاى رامنهخته سويدي.

مذہب به اور سی

په يوه حدیث کي راغلي دي، چي پر خلگو باندي به داسي وخت راسي چي د دين کول به دومره ورته گران وي لکه د اور سکروته چي په لاس کي نيسسي^(۱).

په معاصر وخت کي د رسول الله ﷺ دغه سپېخلي وينا بیخی ربنتيني ثابته سوي ده، هر چاته تر لم ر سپېنه ده د دې ارتيا بیخی نسته چي يوشه پروليکو.

مېر من به د مېړه سره تجارت کوي

همدا دول په حدیشو کي راغلي دي، چي په آخر وخت کي به تجارت دومره زيات سی چي ماينه (مېرمن) به د مېړه سره په تجارت کي شراكت کوي. د تجارت د زياتوالی تر خنگ به د درواغو شاهدي عامه سی^(۲).

^(۱) ترمذی ۵۰-۲.

^(۲) مسند امام احمد ۳/۲۳۲.

سپک خلک به

د قومي مشرانو په نامه خړ ګند سې

په بل ئهای کي رسول الله ﷺ فرمایي: د قومونو مشران به منافقان او سپک خلک وي د خپلو قرييانو حقوق به خوري او د پرديو خلکو درنښت به کوي. د مور او پلار خخه به سرغرونه کوي او د خپلي مېرمني (ماينې) اطاعت به کوي^(۱).

نبوي سنت به د اوږيکو پوښتې وي

رسول الله ﷺ فرمایي: په آخره زمانه کي به سلام یوازي هغه چا ته وايي چي دی اريکي ورسنه لري، يعني عمومي سلام سنت دئي باید هر چاته وویل سې خو خلک به و نابلدہ سره ته سلام نه وايي^(۲).

^(۱) ترمذی ۲۲۱۶.

^(۲) الدرالمنتور ۵۳ - ۶.

د پسونو خرونکي به دنگي ودانۍ جوري کړي

رسول الله ﷺ فرمایی: چو پانان او د اسي نور تیت رتبه خلک به بنارونو ته را کښته سی، لوري او دنگي ودانۍ به جوري کړي بیا به فخر ونه پکښې کوي^(۱).

شراب او رشوت ته به ځانګړي نوم پیدا سی

رسول الله ﷺ فرمایی: په وروستی زمانه کي به شراب د شربتو په نامه خرڅېږي، سود به د تجارت په نامه کېږي او پر رشوت به د تجارت نوم ایښو دل کېږي. نر به د نرو سره او بنخېي به د بنخو سره ودونه کوي^(۲).

^(۱) سنن ابی داؤد رقم ۴۶۹۵.
^(۲) دیلمی بخواله الاشاعة صفحه ۷۲.

یاجوج او ماجوج به راسی

رسول الله ﷺ د پېشگویی په بنه فرمایي:

تر هغه وخته به قیامت نه سی تر خو چي په وروستی زمانه کي
یاجوج او ماجوج رانه سی^(۱).

په بل ئای کي رسول الله ﷺ دالله ﷺ له لوري و انسانانو ته په
قرآن کي بسودلي دي، چي په وروستی زمانه کي به یاجوج او ماجوج
راسی لکه چي الله ﷺ فرمایي:

حَتَّىٰ إِذَا فُتَحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ

يَنْسِلُونَ (اووه لسمه سپاره - شپرمەركوع)

ژباره: کله چي د یاجوج او ماجوج (بند) خلاص سی نود هر لوري
خخه بې په چابکی سره راخغلی.

يادونه: د ھینو څپونکو په اند یاجوج او ماجوج د یافت د
اولادی خخه دوه قومه دي. یافت د نوح ﷺ زوي دئ.

یاجوج او ماجوج د عيسیٰ ﷺ تر راتگ وروسته رائھي عيسى
بهد دوى د بربادي دعا و کري، الله ﷺ به د عيسى ﷺ د دعاله
امله دوى کري او د دوى لوی لانبونه به پر متحکه خپاره وي، بیا به

(۱) وعن حذيفه بن اسید غفاری ﷺ قال: اطلع النبي ﷺ علينا ونحن تتذاكر فقال:
ماتذكرون قالوا نذكر الساعة قال انها لن تقوم حتى تروا قبلها ... ویاجوج وماجوج

الله ﷺ مرغان را اوستوي تر خود دوى لابونه يوسي په داسي ځاي
 کي به يې وغورخوي کوم چي الله ﷺ ته معلوم دئ انسانان پري
 پوهاوي نه لري. د دوى د لابنو تر غورخولو وروسته به د بد بوی د له
 منځه ورلو په موخته الله ﷺ باران او روی تر خو مخکه پاکه او سوکاله
 (۱).
 سی.

(۱) ... فيرغب النبي الله عيسى عليه السلام وأصحابه فيرسل الله عليهم النجف في رقابهم فيصبحون فرسياً كموت نفس واحدة ثم يهبط النبي الله وأصحابه إلى الأرض فلا يجدون في الأرض موضعًا شبراً ملازهم وتنتهي فيرغب النبي الله وأصحابه إلى الله فيرسل الله طيراً كاعناق البخت فتحملهم فتطرحهم حيث شاء الله وفي رواية تطرحهم في النهيل وستوقد المسلمون من قسيهم ونشابهم وجعابهم سبع سنين ثم يرسل الله مطراً لا يكن منه بيت مدر ولا برب فيغسل الأرض حتى يتركها كالزلقة رواه المسلم الأقوى تطرحهم ، ورواه ترمذى . كذا في المشكوة جلد (۲) صفحه ۵۹۴.

يو سپېخلى انسان بە

بۇ بادى تە دپاى تكى كېنىپەرىدى

د رسول اللە ﷺ يوه بلە معجزە دا دە، چى د يوه داسىي انسان د راتگ ور اندوينە يې كېرى دە، چى انسان تە يې هىش پوھە نستە، چى د امام مهديي ﷺ د خرگندىپەلە خىخە عبارت دئى چې پە وروستى زمانە كې بە خرگندىپەري د نوموري انسان خرگندىپەل بە يو پە ئاخاي كار وي خىخە د اللە ﷺ خىخە نافرمانى، شرونە او ناخوالى بە ترنە حسابىپەدونكى بىرىدە رسپەلىي وي^(۱).

خىخە رسول اللە ﷺ فرمایي: تر هغە بە دنیا ولاړه نه سى تر خو زما د اولادى خىخە يو سپى د عربو واكمىي ونه كري نوم بە يې زما د نامە سره برابروي او د پلارنوم بە يې زما د پلارد نامە سره برابروي^(۲).

رسول اللە ﷺ د نوموري انسان د بىنې پە اړه فرمایي: امام مهديي ﷺ او بىد قىدىري، پىياورىي صورت بە لرى او نرى پزه بە لرى^(۳). مهديي ﷺ بە د خلوپىنتو كالو پە عمر را خىخە سى، وروستە بە او وە يَا اته كاله عمر نور ولرى.

كە خە هم د امام مهديي ﷺ پە پىدا كېدو او د هغە د راتگ پر

^(۱) بوداۋەد (۴۲۸۶).

^(۲) عن زر عن عبد الله قال: قال رسول اللە ﷺ لاتذهب الدنيا حتى يملأ العرب رجل من أهل بيتي يواطى اسمه اسمى وأسم ابيه اسم ابى الحديث الترمذى ٤٦ - ٢.

^(۳) بوداۋەد (۴۲۸۶).

کیفیت باندی ډېر حديثونه سته خود بېلگې په ډول پورتنی کچه بسته کوي.

ددجال په نامه به

یوه لویه فتنه خر ګنده سی

در رسول اللہ ﷺ یوه بله و راندوینه د یو په لویی فتنې راتلل دی،
چې د دجال دراتگ خخه عبارت ده، چې په دودیز ډول او د عامو خلکو
په اصطلاح کي خر جهال و رته وايي.

در رسول اللہ ﷺ د ویناوو سره سم دجال په وروستۍ زمانه کي
راحی او د خدايی دعوه کوي، خلک ګمراھی ته بولي او د ده راتگ د
مسلمانانو لپاره لویه ازموینه ده، ځکه رسول اللہ ﷺ فرمایي: د
آدم ﷺ د پیدا یښت خخه تر قیامت پوري تر دجال لوی (ورانونکی)
کار نسته^(۱).

ددجال دراتگ د کیفیت او توان په اړه رسول اللہ ﷺ خپل امت
ته په پوره ډول ارشاد فرمایلی دئ، چې یوه نمونه به یې بیان کرو، رسول
الله ﷺ فرمایلی دی:

په وروستۍ زمانه کي دجال راحی که چیري پر داسي مهال راغلی
چې زه پر نړی او سېدم نو زه ستاسو پر ځای ورسره جنګېږم او که پر
داسي مهال راغلی چې زه نه و م نو هر سپری دی هڅه کوي تر خود ځان

^(۱) مامن خلق آدم الی قیام الساعۃ امرا اکبرا من الدجال. رواه مسلم. کذا في مشكوة
جلد ۲، صفحه ۵۰۰.-

لپاره غوره انتخاب وکړي. رسول الله ﷺ زیاتوی: دجال ټوان دئ، پېچلي وپښتان یې دی او سترګه یې راوتلي ده لکه چې زه یې د عبدالعزی بن قطن سره ورته نسیم (عبدالعزی د یوه کافر سری نوم و، د خذایه قوم پوري یې اره درلوده، کافر مړ سوی دئ او یوه سترګه یې د خپله ځایه څخه راوتلي وه) که خوک له دجال سره مخ سونو د کهف سورت لوړی آیاتونه دی پر وايی. د دغو آیاتونو لوست مو د ده له شره ژغوري، دجال د داسی لاري څخه راخي چې د شام او عراق په منځ کې ده، بیا به راسته اوچې لوري ته شکماری کوي، ای د اللہ ﷺ بندگانو! د اللہ ﷺ پر دین باندی تینګ سئ.

ناستو خلکو تري وپښتل: يا رسول الله ﷺ! خومره وخت په مخکه کي او سېږي؟

رسول الله ﷺ و فرمایل: خلو پښت ورځی او سېږي لوړۍ ورځ یې د کال په خبر او بدنه ده، دو همه ورځ یې د میاشتی په خبر او بدنه ده، دريمه ورځ یې د اوونۍ په خبر او بدنه ده.

اصحابانو وپښتل: يار رسول الله ﷺ! دغه ورځ چې د کال په خبر ده موږ ته د یوې ورځی لموټونه بسنې کوي؟

رسول الله ﷺ و فرمایل: يا! بلکي خپل لموټونه اندازه کښې بدئ. اصحابانو بیا وپښتل: يا رسول الله ﷺ! د دجال چابکي خومره ده؟

رسول الله ﷺ و فرمایل: د باران په خبر ده چې باد ور پسې وي. رسول الله ﷺ د پورتنيو خبرو په تعقیب و فرمایل: دجال به یو قوم ته راسي، دې ته به یې و هڅوي چې پر ده ایمان راوري او دې په خدايی ومني. هغه قوم به د ده په کرنو و غولېږي، د کمزوري عقیدې

خښستان به وي ايمان به پر راوري. دجال به د دوى د خوشاله کولو په موخه اسمان ته امر و کري تر خوبaran پر و کري، اسمان به د الله ﷺ د حکمت پر بنسټ د ده امر و مني. باران به پر راوري، مئحکه به پري شنه سي، شپه به باندي راسي د دې قوم حيوانان به د پخوا په پرتله غت سوي وي غولانځي به يې د شيدو د کي وي او اړخونه به يې پرسپدلي وي يعني چاغ به وي. بيا به بل قوم ته راسي د تېر قوم په څربه يې پر ځان باندي ايمان راولو ته و هخوي. دا قوم به د ټینګي عقيدي خښستان وي، د ده غوبنستني ته به په ياسره جواب و وايي. د دې قوم په جواب سره به دې په قهر سی مخ به تري و اروي، د الله ﷺ د حکمت او ازمويني پر بنسټ به پر دوى ويرجن سهار راسي، يعني کله چي شپه باندي تپره سی قحطی به و هلي وي په لاسو کي به يې هیڅ مالنه وي. تر دې کرנו وروسته به دجال یوې کندوالې ته راسي امر به ورته و کري: خزانې دې راوباسه! د ده د امر سره سم به د پيسو خزانې د مچمچيانو د مشر په څېر په ده پسي رواني وي، يعني لکه د مچمچيانو په مشر پسي چي مچمچيانۍ رواني وي په ده پسي به هم داسي د پيسو خزانې رواني وي.

بيا به يو غوره ټوان راوغواري سربه يې په توره ور و وهي سربه يې پري سی د یوې توتې په خير. بيا به يې راوبولي مخامنځ به يې کري د هغه سري مخ به څلپزي او خاندي به، دې به په دې کار بوخت وي چي الله ﷺ به عيسى ﷺ راولپزي. د دمشق د ختيئ لوري پر مناره به راکښته سی لاسونه به يې د ملايكو پر وزرونو ايسني وي کله چې سر پورته يا کښته کري د مرغلو په څربه شاخکي تري توپپري هر کفتره چې يې بوی ورسپري بېله مریني به نه پاتپري يعني د بوی په رسپدلو

سره به مری. د عیسی ﷺ بله ځانګړتیا به دا وي چې ساه به یې تر هغه ځایه رسپږي خومره چې یې د سترګو کاته رسپږي.

ترراتګ وروسته به دستي دجال ولټوي تر داسي بریده چې د (لد) نومي ځای په دروازه کې به یې پیداکړي بیا به یې ووژني (تر مړیني) وروسته به یو داسي قوم ته راسي، چې الله ﷺ به د دجال خخه ساتلى وي، مخونه به یې (د دورو) خخه ورپاک کړي او د جنت په لورو مقاماتو به یې خبر کړي.

ورپسي به الله ﷺ عيسی ﷺ ته و فرمایي : زه یوه ډله د مئحکي پرمخ راپاخوم چې هيچا لره یې د جنګ کولو تو ان نسته، زما پېڅللي بندګان وکوه طور ته یو ځای کړه تر خو الله ﷺ یې د دغه راپا ځدلې ډلي له شره و ژغوري، عيسی ﷺ به هم داسي و کړي.

الله ﷺ به یا جوج او ماجوج راولپري چې د هره لوري به په تلوار سره را ځغلې. کله چې یې لومنۍ ډله راسي د (طبریه) نومي دریاب تولي او به به و چېښي بیا به یې وروسته ډله راسي و به وايي : ربنتیا هم په دې دریاب کې یو وخت او به وي، یعنی هغې لومنۍ ډلي به دو مره وي ځارپې را منځته کړي وي چې بیخې به نړۍ بل لوري ته ګرځدلې وي. وروسته به مزل و کړي تر داسي بریده چې خمر نومي غره ته به ورسپږي چې د بیت المقدس ارونده یو غردئ. بیا به و وايي : ربنتیا هم هغه خوک چې پر مئحکه او سپدہ تول مو مره کړه راسئ! د هغه چاد و ژني په لته کې سو چې په اسمان کې او سپږي. د دې خبرې کولو سره جو خت به د اسمان لوري ته وي شتل پیل کړي. الله ﷺ به بیرته پر دوی باندي په وينو سره غشي را کښته کړي خودوی نور هم و غولپري.

د الله ﷺ نبی به د ملګرو سره یو ځای په غره کې بند وي تر داسي

بریده چي د نن ورئي ترسلو دينارو به د دوى لپاره د غوايي سرغوره
وي يعني دونه به لوردي خپلي وي چي تريوه لوی معياري پيسو به ورته لپ
خوراکي توکي غوره وي.

بيا به د الله ﷺ نبي د ملگرو سره د خلاصون لپاره دعاوکري،
الله ﷺ به يې دعا قبوله کري، په پايله کي به د ياجوج او ماجوج په
غارو کي چينجي پيداکري کله چي سهارسي د يوه نفس په خپر به توله
مره سوي وي. د دوى تر مریني وروسته به عيسى ﷺ د ملگرو سره
مل و محکي ته راکښته سی خود محکي پرمخ به يوه لوپشت محکه
پيدانه کري، چي پر واوسپري مگر توله محکه به د دوى په غورو او
بدوبويونو چتله وي بيابه عيسى ﷺ د ملگرو سره و الله ﷺ ته لاس
په دعا سی، دعا به يې قبوله سی، الله ﷺ به د اوښانو د غارو په خپر
مرغان راواستوي د ياجوج او ماجوج كالبوتونه به هغه ځای ته
غورخوي کوم چي د الله ﷺ اراده وي. په يوه بل حدیث کي راغلي
دي، چي په (نهيل) نومي ځاي کي به يې غورخوي او مسلمانان به تر
اوو کالو پوري د دوى په غشو، لينديو او تورو باندي او ربلوي بيابه
الله ﷺ باران واورو چي تولو خټينو او ورینو ودانيو ته به يې
ورسپري، محکه به پرپولي، په داسي بهه چي د يوې پرپولي او پاکي
د بري په خپر به يې پرپريدي بيابه محکي ته وویل سی: خپلي ميوې دي
راشني کره! او خپل برکت دي بېرته را وګرخوه. د څښتن تعالی ﷺ د
امر سره سم به په محکه کي زيات برکتونه خپاره سی، آن تر دي چي په
دغه وخت کي به د يوه انار خخه يوه دله خوراک کوي، د انارو په پوست
سره به سايه لاسته راوري، په شيدو کي به برکت ولوپري تر داسي بریده
چي يوه لنگه اوښه به د يوې دلي خلکو د خوراک بسنے کوي، يوه لنگه

غوا به د يوه درست تبر خلکو خوراکي بسنه کوي او يوه لنگه مېږ به د
يوپ داسي تولی خلکو خوراکي بسنه کوي، چي تريوه تبر په شمېر کي
زياته وي. دوى به همداسي اوسي چي الله ﷺ به يو بنه بوی لرونکي
باد راواستوي، د مؤمنانو تر بغلونو به لاندي سي د هر مؤمن او
مسلمان روح به قبض سی او تول شراچونکي به پاته سی چي د خرو په
څېر به جنګونه کوي، قیامت به هم پر داسي ناپوهو خلکو رامنځته
کېږي^(۱).

^(۱) وعن نواس بن سمعان ﷺ قال ذكر رسول الله ﷺ الدجال فقال : ... ويبيقي اشرار الناس يتهاجرون فيها تهارج الحمر فعليهم تقوم الساعة. رواه المسلم الاقول تطرحهم، ورواه ترمذى. كذا في المشكوة جلد - ۲، صفحه - ۵۹۴.

دیوه بی ساری حیوان را تکل

رسول الله ﷺ د خپلو معجزو په لړ کې یوه بله وړاندوينه دا کړیده، چې په وروستۍ زمانه کې به یو حیوان راسی چې (د آبة الارضة) به ورته وايي. خود نبی ﷺ د لا تینګار په موخه فرمایلې دی، چې تر هغو به قیامت نه سی تر خود دغه حیوان نه وي راغلی^(۱).

همدا د ول رسول الله ﷺ په قرآن کې اسلامي امت ته بسودلي دی، چې نوموری حیوان را تلونکی دئ، حکم الله ﷺ فرمایي:

أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَآبَةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ^(۲).

ژباره : موږ به د مھکي خخه دوى لره یو حیوان راوباسو، چې د دوى سره خبری وکړي.

قرآن پوهان فرمایي، چې د دغه حیوان خخه موخه هغه حیوان دئ چې رسول الله ﷺ په حدیث کې بسودلي دئ او د قیامت تر راتګ وړاندي به رائحي.

یادونه : د آبة الارضة په آخره زمانه کې د خابست پر وخت راوزي سربه یې د غوايي، سترګي به یې د خنزير، غورونه به یې د فيل او غاره به یې د شتر مرغ په خيري، رنګ به یې و پرانګ ته، لکۍ به یې پسه ته

(۱) وعن حذيفه بن اسید غفاری ﷺ قال: اطلع النبي ﷺ علينا ونحن نتذاكر فقال: ما تذكرون قالوا نذكر الساعة قال انها لن تقوم حتى تروا قبلها عشرة آيات فذكر الدخان والدابة.... رواه مسلم. كذا في المشكوة، ۲ توك، ۴۹۴ مخ.

(۲) سورة النمل، الآية ۸۲.

﴿١٠١﴾

او پښې به یې او بن ته ورته وي او د هرو دوو پښو په منځ کي به یې
 دوولس ګزه فاصله وي. د موسى ﷺ لکړه او د سليمان ﷺ مهر به
 ورسه وي. د هر سپری سره به یو ځای کېږي هیڅوک نه سی تري
 خلاصېداي تر خود کافر پرمخ باندي د سليمان ﷺ په مهر باندي د
 کفر تاپه ووهی او مسلمان د موسى ﷺ په لکړه باندي ووهی^(۱).

^(۱) ابن کثیر ۳ - ۳۷۶.

پورسته نړۍ د لوګي را قلل

د رسول الله ﷺ د معجزو په لپ کي بله هغه وړاندوينه ده، چې د
ود (لوګي) په اړه یې کړي ده او فرمایلي یې دی چې په وروستي
زمانه کي به دغه دود رائحي ټوله نړۍ به نيسی. البته راتلله به یې په
داسي بنه وي چې د ختیع لوري خخه به رائحي تر لوپدیعه پوري او تر
څلوبښتو ورڅو پوري به پاته وي کله چې مؤمن ته نوموري دود
ورسېږي داسي احساس به کوي لکه زکام او کله چې کافر ته ورسېږي
داسي به وي لکه مست (نشه)^(۱).

د رسول الله ﷺ د دغه خبری د ثبوت په موخده الله ﷺ فرمایي:

فَأَرْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي الْسَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ﴿١﴾ يَغْشَى النَّاسَ^(۲)

ژیاره : (یاد کړه اې محمده ﷺ!) چې اسمان به په بنکاره دود
(لوګي) سره راتلله وکړي خلک به بېهونه کړي.

د مولانا عبد الحق دهلوی په اند د دغه دود (لوګي) خخه، چې په
قرآن کي ذکر سوی دئ هغه دود (لوګي) مراد دئ چې د قیامت د لویو
نخښو خخه یوه نخښه ده او د زمانې په وروستيو کي منځته رائحي.

^(۱) وعن حذيفه بن اسید غفاري ﷺ قال : اطلع النبي ﷺ علينا ونحن نتذكرة فقال:
ما تذكرون قالوا نذكر الساعة قال انها لن تقوم حتى تروا قبلها عشرة آيات فـ
الدخان والدابة ... رواه مسلم. كذا في المشكوة جلد - ۲، صفحه - ۴۹۴.

^(۲) سورة الدخان، الآية ۱۰.

لمر به له لوپدیع خخه راو خېژي

د رسول الله ﷺ يوه بله وراندوينه د لوپدیع لوري خخه د لمر راختلو خخه عبارت ده يعني کله چې ماخیگر لمر ولوپېي بيرته به د همهغه لوري خخه راو خېژي حکم د رسول الله ﷺ خخه را نقل سویدي: حضرت ابی ذر ﷺ فرمایلی دي: يوه ورخ ماخیگر لمر ولوپدی رسول الله ﷺ زما خخه و پونتىل، چې: ته خبر يې دغه لمر چېري حېي؟ ما ورتە وویل: اللہ جل جلاله او د هغه رسول بنه پوهېږي. رسول الله ﷺ راته وویل: دغه لمر د عرش و لوري ته حېي تر د اسي بریده چې تر عرش لاندی اللہ جل جلاله ته سجده و کړي بیا بيرته د راختلو اجازه و غواري، اجازه هم ورکړه سی تر خودا بل سهار د ختیع لوري خخه بېرته راو خېژي. يوه د اسي ورخ به راسي چې لمر به سجده و کړي مګر اجازه به ورنه کړل سی او ورتە وبه وویل سی: ولا رسه د کومه ئایه چې راغلی يې بېرته پر هغه لوري و خېژه دنه اجازې په صورت کي به لمر بيرته د لوپدیع لوري خخه راو خېژي. د شک پرته به په وروستي زمانه کي دا پېښه رامنځته کېږي حکم دا د يوه ربنتیني پېغمبر وراندوينه ده، چې هيڅکله يې دروغ نه دي ثابت سوي^(۱).

^(۱) وَعَنْ أَبِي ذِرٍ قَالَ : قَالَ : رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حِينَ عَرْبَتِ الشَّمْسِ اتَّدَرَى إِنْ تَذَهَّبْ هَذِهِ قَلَتِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ فَإِنَّهَا تَذَهَّبْ حَتَّى تَسْجُدْ تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَسْتَاذِنْ فِيَوْذَنْ لَهَا وَيُوشَكَ أَنْ تَسْجُدْ وَلَا تَقْبِلُ مِنْهَا وَتَسْتَاذِنْ فَلَا يَؤْذَنْ لَهَا وَيُقَالُ لَهَا أَرْجِعِي مِنْ حَيْثُ جَئْتَ فَتَطْلُعُ مِنْ مَغْرِبِهَا فَذَالِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمَسْتَقْرِلَهَا قَالَ : رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَمَسْتَقْرِهَا تَحْتَ الْعَرْشِ مُتَفَقُ عَلَيْهِ كَذَا فِي الْمَشْكُوَةِ جَلْدُ - ۲ ، صَفَحَهُ ۴۹۴ .

مَحْكَهُ بِهِ وَبَنْوَيْبِرْيِ

د رسول الله ﷺ د معجزو په لړ کې بله وړاندوينه د مَحْكَي د خسف (مَحْكَي بنویپدنی) خخه عبارت ده، ئَحَقَّهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فرمایلی دي: تر هغه به قیامت نه سی تر خو په وروستی زمانه کې خسف رامنځته نه سی البتہ دغه خسف به یو څل په ختیع لوري کې، دوهم څل په لوپدیع لوري کې، دریم څل به په جزیرة العرب (عربی تاپو) کې وي^(۱).

په وروستی زمانه کې به حیوانان خبری و کړي

رسول الله ﷺ د وړاندوینی په دوبل فرمایلی دي:
زمادی قسم په هغه ذات وي، چې زما وجود (نفس) د ده په توان کې دئ تر هغه به قیامت نه سی تر خو (درې شیان د انساناونو سره خبری و کړي) خاروي، د چلاخی سراو د چمپلانو تسمی به د انسان سره خبری و کړي د انسان ورون (چې د انسان د وجود غږي دئ) به د هغه خه په

^(۱) وعن حذيفه بن اسید غفاري قال : اطلع النبي ﷺ علينا ونحن نتذاكر فقال : ما تذكرون قالوا ا نذكر الساعة قال انها لن تقوم حتى تروا قبلها عشرة آيات فذكر الدخان والدابة ... رواه مسلم . كذا في المشكوة جلد - ۲ ، صفحه ۴۹۴ .

باب انسان ته معلومات ورکپي، چي د ده ترشاد ده په کورني کي پېښ سوي دي^(۱).

په وروستي زمانه کي به

اور را منځته سې

په وروستي زمانه کي يعني تر قيامت وراندي د وراندويني په
دول رسول الله ﷺ فرمایي^(۲):
د قيامت د لوړيو نښانو خخه بهدا وي چي او رب هراسی خلګ بهد
حشرد میدان ولوري ته شري.

يادابنت: طبعي خبره ده. چي د پورتنيو کربنبو په لوستلو سره به
هغه څوانان، چي د غربي مفکورو تراغيز لاندي راغلي وي او د نړۍ د
زېب او بسکلا په نشه مستو، په دې فکرسی چي د ملايانو سره لا هغه
د حجر او مسجدونو خبری ملي دي، دونه د تمدن خخه ليري دي چي لا
هغه د پخوانيو پېړيو خبری يې په دماغ کي دي، ته دا متمنه نړۍ
وگوره! نړيواله کمپيوټرايزډ اداره وگوره! د دنيا پرمختللي
تيكنولوجي وگوره! چي د دنيا هره زاویه د متمنو خلکو تر گورت
لاندي ده او ته د ملايانو دا درواغ وگوره چي یاجوج او ماجوج رائي.

^(۱) رواه الإمام احمد في المسند ۸۸/۳، وأبن سعد في الطبقات ۱۷۳/۱، والحاكم في المستدرك ۴۶۷/۴، وقال هذا حديث حسن على شرط مسلم ولم يخرجاه ووافقه الذهبي والبيهقي في دلائل النبوة وصححه ۴۱/۶ - ۴۲، البداية والنهاية ۱۵۰/۶.

^(۲) وقال النبي ﷺ أول أشراط الساعة نار تحشر الناس من المشرق إلى المغرب. بخاري جلد ۲ - صفحه ۱۵۴.

ټول خلگ به خوري، له اسمانه پيغمبر رائي او داسي نور، دا کله
کېدای سی او نه د منلو وردي ھکه انسانانو ټولي سياري تر خپل قابو
لاندي راوستي، هيچري يې اسمان پيدا نه کړ، دوى لape هغه فکر دي
چې یو وخت به نړۍ بل لوري ته ھي؟

د پورتنيو پونښتو او د دغه مستعمره افکار په جواب کي زماله
انده که یوازي دونه وویل سی بسنہ کوي، چې تاسو په معاصره
ټيکنالوجي د زبات تر بریده رسولې ده چې په فضا کي په ميليارډونو
سياري شتون لري ھيني يې سياري دي، دومره غشي دي چې آن ھيني
يې د مھکي خو برابره دي ټولي یو له بله سره ټېرپېي او هيش تکر نه
رامنځته کېږي او په مھکه کي د پورتنيو سيارو په پرتله ډير شيان
شتون لري او هره ورخ په مھکه کي په زرونو ټکرونډه رامنځته کېږي دا
نو ولې؟ که پورتنې سياري یو له بله سره ټکروکري دا متمنډه نړۍ چې
خو برابره تري کوچني ده، ورانه به يې نه کري؟ هلته به هم معاصرې
ټيکنالوجي د مخنيوي لپاره یو څه وکري؟

بله خبره لا داده چې د خونامي تر توپان وړاندي که ملايانو تاسو
ته ويلې واي چې یو وخت به دغه خو هيوادونه یوه ډپه لویه سمندرې
زلزله ھپي او په سوونو زره خلک به ووژني یوازي به د ګوتو په شمار
خلک او مسجدونه پاته سی، بیا به هم تاسو ويلاي چې دا متمنډه نړۍ
وګوره! دا د ملايانو پخوانې خبری وګوره. که مولوی صاحب تاسو ته
ویلي واي چې یو وخت به د نړۍ ستر ھواكمنان د امريکا د لوبيي وچې
خنګليان بېوزلي خلک وي، چې د اسلامي خلافت څخه پت وه، د
درستي نړۍ پسکېلاک به غواړي، تر ټولي نړۍ به يې اقتصاد پیاوړي
وي، په جهاني سطحه به د نسلکو نبارونو لرونکي هيواد وي، دومره پر

مختللي تيکنالوجي به يې وي چي يوه پانه به لاهم د دوى هياد ته په
قاچاق خوک نه سی ورلاي، د خپلي و چي خخه به د نورو و چو متمن
هيادونه کنترولوی، د نړۍ امپراتور مسلمانان به (العياذ بالله) د غلو
په خېر په غرونو کي او سېږي، په يوه هياد کي به ازاد ژوند هم نه سی
کولاي، خپل نظر به هم نه سی خرگندولاي یوازي يوه لاره به لري هغه دا
چي د دوى ګوداګيان به جوړېږي، خپلي مذهبی لارښوونی به
سانسوروي که يې ونه کري په تور ليست کي به نیول کېږي، بیا به دغه
خوار خلګ د نړۍ لوی بنکېلاکېر هياد امریکا ته ورځي الوتکي به
يې یرغמוני، د امریکا په سترو ځایونو کي چي نړيوال شهرت به لري،
غورځوي. تاسو به ويلاي چي سړۍ دونه درواغ وايي چي تريوه بریده
شوتیا ولري، دا کله کېداي سی؟

د پورتنیو خبرو په نظر کي نیولو سره په داګه ويل کېداي سی، چي
پورته خبri يوه بېلګه وه بلکي نړۍ په لسهاوو څلي داسي لور ته
ګرځدلې ده، چي انساني فکر به هیڅ نه منل. نو څرنګه چي د رسول
الله ﷺ لومړني خو وراندويني ربنتیني ثابتی سوي دي پاته وراندي
ویناوي يې هم له شک پرته ربنتیني ثابتېږي.

ای د غرب ترا غېز لاندی ځوانانو! د يوه مسلمان ورور په توګه په
درنښت هيله درخخه کوم چي د نورو تقلید پرېږدئ! خپل استقلال د ځان
لپاره خوبن کړئ، په ځان کي همت پیدا کړئ، د خداي لپاره د ومره همت
خو و کړئ لکه شرق او غرب چي يې لري که تاسو واياست چي موږ تر
هغو په همت کي تېټنه يو نوزه درته وايم تاسو په خپلو ګريوانو کي
و ګورئ لپه وراندي د انګريزانو د یړغل په وخت کي د ميکناتهن خېړه
و ګورئ! بیا د خپلو نیکونو خېړې و ګورئ چي د دوى سره جنګidel، چې

د میکناتین بني ته تاسي اووبنتي ياست او که د میکناتین لمسيان ستاسو د نیکونو بنو ته اووبنتي دي. ستاسو نیکونو چي د خپل مذهب ربنتيني تقليد کاوه پر دوي بريالي وو، دوي په نظامي د گر کي ستاسو تر نیکونو پاته وه کله چي يې تاسو د فكري جگړي په د گر کي استعمار کراست د خپل مذهب او نیکونو له تقليد خخه يې بېل کراست او س دوي پرتاسو بريالي سول.

تاسو د نړۍ شاليد مطالعه کړئ د اسلام پرته چي هر خومره پر مختللي معايشوي لايحي نړۍ ته راغلي دي ټولي د ناکامي پر لوري تللي دي، خو د اسلام لارښوني چي له پيل خخه پر کومه بهه را روانې دی پر همغه دول ثابتی پاته سوي دي، هیڅ دول ناکامي نه ده پکښې تر سترګو سوي بلکي د سترو نړيوالو فيلسوفانو په شتون کي هیڅ خوک په دې نه دئ توانيدلې چي يوه لړه نيمګرتيا هم په اسلام کي پیدا کړي.

ایا معجزی هم دو مره دی؟

هم دا د کتاب د پای کربنی دی، او س پوبنتنه دا ده چی دا د گو تو
په شمار معجزی دی، ایا د رسول الله ﷺ خخه نوری معجزی نه دی
خر گندی سوی؟

جواب دا دئ چی د رسول الله ﷺ معجزی دونه زیاتی دی که یې
در پکو او گانو د چپروالي سره مشابهت و رکرم مبالغه به نه وي خکه که
څوک د علامه سیوطی رحمۃ اللہ علیہ خائص کبری نومی کتاب مطالعه کړي
بې شماره معجزی به یې تر ستر ګو سی. همدا ډول د معجزات الرسول
په نامه کتاب کي د رسول الله ﷺ زر معجزی تر بحث لاندی په بنه
سلامت نیول سوی دی، خو په دې ځای کي یوازی هم دو مره شمپره
معجزی لیکل سوی دی او په دغه شمپره بسنہ سوی ده لامل یې دا دئ
چی د دې رسالې خخه پیغام د رسول الله ﷺ د ټولو معجزو ییان نه دئ
بلکی په دې رساله کي هغه معاصر تهذیب خوبنده خلکو ته دا پیغام دئ
چی د امپریالیزم مفکوري هغه خبره له مغزو و غورخوی چی محمد
ﷺ د خپلی زمانې یو فکري فیلسوف و، خلگ یې په فکري ډول
استعمار کړي وو او د یو لپ تکتیکونو پر بنیاد یې ځینې بریاوی لاسته
راوری وي.

حقیقت دا دئ چی محمد ﷺ د دې نړۍ لپاره د خوا خوبی پیغام
راوری دئ، هو ساینه، ازادی، ستر اقتصاد او د اسی نوری بریاوی د ده
د لارښوونو په تقليد کي نغښتي دی. د ده کړنی د مادیاتو پر بنسته نه

دي ولاري بلکي د ده په تولو کړنو کي معنویت نغښتی دئ، چې
پورتنۍ کړنۍ یې بېلګې دي.

بله خبره دا ده، چې د رسول الله ﷺ خخه بې شمېره معجزې رانقل
سوی دي خود څېرني له مخي ځینې هغه روایتونه دربنتینولی په توان
کي تیټ دی له همدي امله د رسول الله ﷺ خخه هغه معجزې په دې
رساله کي رانقل سوی دي، چې د شک پرته رامنځته سوی دي او په
ربنتینولی کي په نهايې دول مضبوطي دي.

د علامه رشاد خپرندويه ټولني چاپ کوي آثار

۱. احمدشاهي کندهار (لومړۍ توک)

۲. احمدشاهي کندهار (دوهم توک)

۳. په افغانستان کي د یوه بندې خاطرات

۴. پښتو متلونه

۵. د پلار ليکونه لور ته

۶. د کودو سرنوشت د علمي پلقني په رنګي

۷. د پښتنو د ټولنيز تاریخ مبادی

۸. شل مقالې (نهمه برخه)

۹. شل مقالې (لسمه برخه)

۱۰. شل مقالې (یوولسمه برخه)

۱۱. شل مقالې (دوولسمه برخه)

۱۲. شل مقالې (ديارلسمه برخه)

۱۳. انکار

۱۴. ستاییني او و پرني

۱۵. پرمعياري ژبه د معيار په ژبه یوه خپرنه

۱۶. کشف شاهنامه قبل از دوره مغل

۱۷. انگور

۱۸. پښتو ستامياني بودا پيسټ ته بوتلم

۱۹. ملي هينداره

۲۰. پوليټکل ساينس ته یوه کتنه

۲۱. د پښتو ادب لنډ تاریخ

۲۲. د ميوند فاتح

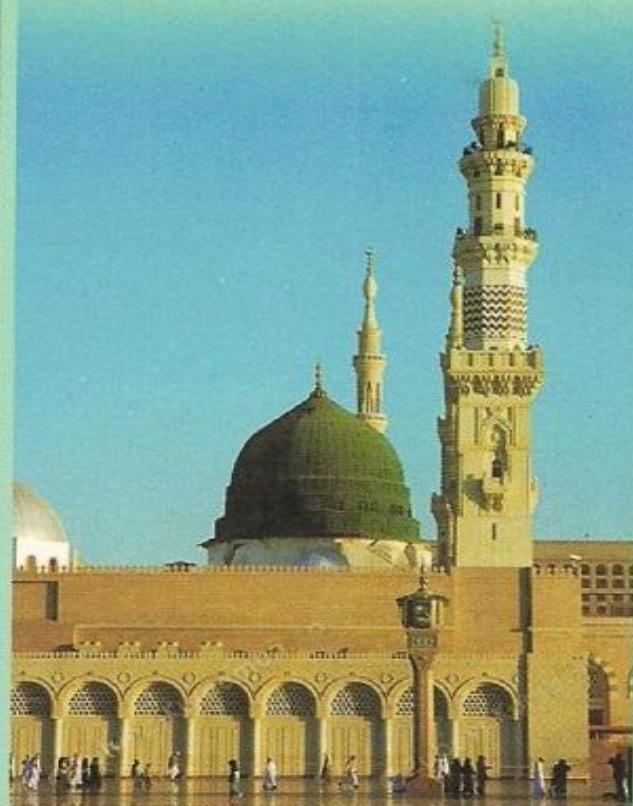
- ۲۳. کندھاری ورونه
- ۲۴. پردپس بېنوا
- ۲۵. د خلیل الله خلیل دېوان
- ۲۶. پېشانه افکار (نشری توپی)
Afghan Shaghasis .۲۷
- ۲۸. د کندھار دودونه
- ۲۹. اوستنی لیکوال
- ۳۰. د کندھار مشاهیر
- ۳۱. نبوي معجزي (همدغه اثر)

د تعليم الاسلام را ډیو ویب پانپی له خوا:
www.Taleemulislam-Radio.com

نبوي معجزي

ليکوال:

مولوي عبدالهادي حماد

www.Taleemulislam-Radio.com

Published by:
Allama Rashad Publication Institution
Kandahar - Afghanistan

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library